

Ο ΠΕΡΙ ΡΥΘΜΙΣΕΩΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2004

112(Ι) του 2004
84(Ι) του 2005
149(Ι) του 2005
67(Ι) του 2006
113(Ι) του 2007
134(Ι) του 2007
46(Ι) του 2008
103(Ι) του 2009
94(Ι) του 2011
51(Ι) του 2012
160(Ι) του 2013
77(Ι) του 2014
104(Ι) του 2016
112(Ι) του 2016.

Διάταγμα δυνάμει των άρθρων 18, 20 (ια),(ιβ),(ιδ),(κδ),25, 27(β), 46(3), 48(4), 49, 51, 53, 55, 58, 60, 60 Α, 60 Β, 61, και 152 του περί Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομικών Υπηρεσιών Νόμου

Ο Επίτροπος Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομείων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχουν τα άρθρα 18, 20 (ια),(ιβ),(ιδ),(κδ),25, 27(β), 46(3), 48(4), 49, 51, 53, 55, 58, 60, 60 Α, 60 Β, 61, και 152 του περί Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομικών Υπηρεσιών Νόμου του 2004, ως εκάστοτε τροποποιείται, εκδίδει το ακόλουθο Διάταγμα:

ΜΕΡΟΣ Ι – ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

- Συνοπτικός τίτλος. 1. Το παρόν Διάταγμα θα αναφέρεται ως το περί Καθορισμού Μεθοδολογίας Υπολογισμού του Κόστους και Μεθοδολογίας Λογιστικού Διαχωρισμού (Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες), Διάταγμα του 2017.
- Ερμηνεία. 2. Στο παρόν Διάταγμα, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια, ισχύουν οι ορισμοί που περιλαμβάνονται στον Νόμο, ως εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται, εκτός αν ορίζονται διαφορετικά στο παρόν Διάταγμα.
- Πεδίο Εφαρμογής. 3. Το παρόν Διάταγμα τυγχάνει εφαρμογής
- (α) στην ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων και χωριστών λογαριασμών του υπόχρεου παροχέα
- (β) στον καθορισμό των κοστολογικών συστημάτων και στον τρόπο κατανομής του κόστους των υπηρεσιών ή/και προϊόντων του Υπόχρεου Παροχέα
- (γ) στον τρόπο αξιοποίησης των κοστολογικών μοντέλων που αναπτύσσονται από τον Επίτροπο.
- (δ) στον έλεγχο των αποτελεσμάτων των κοστολογικών συστημάτων και στον καθορισμό πλαισίου χονδρικών τελών προϊόντων ή/και υπηρεσιών που παρέχονται από τον Υπόχρεο Παροχέα
- (ε) για οποιονδήποτε άλλο λόγο ο Επίτροπος το κρίνει αναγκαίο στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων, εξουσιών και καθηκόντων του.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ – ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

- Γενικές Διατάξεις και ορισμοί. 4.(1) Στο παρόν Διάταγμα ισχύουν οι πιο κάτω έννοιες:
- «Activity Based Costing (ABC)» σημαίνει την μέθοδο με την οποία υπάρχει πλήρης κατανομή του κόστους ανά δραστηριότητα.
- «Άμεσο Κόστος» σημαίνει το κόστος το οποίο εξ ολοκλήρου και αναμφίβολα μπορεί να κατανεμηθεί σε συγκεκριμένη δραστηριότητα.
- «Αξία Ανάκτησης (Deprival Value)» σημαίνει το κόστος που θα προκύψει σε περίπτωση που ένα στοιχείο πάγιου ενεργητικού παύει να χρησιμοποιείται πλέον.

«Απολογιστικά Αποτελέσματα του κοστολογικού συστήματος» σημαίνει τα στοιχεία ή/και αποτελέσματα κοστολογικού συστήματος τα οποία βασίζονται σε στοιχεία κόστους και όγκου, τα οποία είναι τεκμηριωμένα με συγκεκριμένες, κοινά αποδεκτές πρακτικές, μεθοδολογίες και διαδικασίες.

«Αρχή της αποτελεσματικότητας» σημαίνει την ορθολογιστική διαχείριση των πόρων του Παροχέα, έτσι ώστε μια δραστηριότητα να διεξάγεται με τον πλέον αποδοτικότερο τρόπο.

«Αρχή της μη διάκρισης» σημαίνει την αρχή βάσει της οποίας ο υπόχρεος παροχέας εφαρμόζει ισοδύναμες πρακτικές σε ισοδύναμες περιπτώσεις σε αντισυμβαλλόμενους που προσφέρουν ισοδύναμα προϊόντα/υπηρεσίες χωρίς να ευνοεί τις δικές του υπηρεσίες/προϊόντα.

«Αρχή της διαφάνειας» σημαίνει την αρχή βάσει της οποίας η μεθοδολογία που εφαρμόζεται είναι σαφής, ξεκάθαρη, ελέγξιμη και επαληθεύσιμη, καθώς και αναλυτική, έτσι ώστε να προκύπτουν με ευκρίνεια οι σχέσεις και συνδέσεις μεταξύ των επιμέρους στοιχείων.

«Αρχή της αντικειμενικότητας» σημαίνει την αρχή βάσει της οποίας η μεθοδολογία που εφαρμόζεται αντανάκλα τις αντικειμενικές σχέσεις των διαφόρων στοιχείων, χωρίς να γίνεται αλλοίωση του κόστους μιας υπηρεσίας ή/και προϊόντος προς όφελος μιας άλλης υπηρεσίας ή/και προϊόντος.

«Αρχή της κατανομής του κόστους ή εσόδου» σημαίνει την αρχή βάσει της οποίας το κόστος ή το έσοδο οφείλει να σχετίζεται με τις εύλογες και τεκμηριωμένες αιτίες δημιουργίας του, είτε με άμεση είτε με έμμεση σχέση. Το άμεσο κόστος ή έσοδο κατανέμεται απευθείας στη δραστηριότητα με την οποία σχετίζεται άμεσα ενώ το έμμεσο κόστος ή έσοδο επιμερίζεται, με τους πιο κάτω τρόπους:

(1) βάσει άμεσης ανάλυσης της προέλευσης του ίδιου του κόστους/εσόδου, ή/και

(2) βάσει έμμεσου συσχετισμού με άλλη κατηγορία κόστους/εσόδου ή ομάδας κατηγοριών κόστους/εσόδου με συγκρίσιμες δομές κόστους, για την οποία υπάρχει η δυνατότητα άμεσης απόδοσης ή κατανομής, ή/και

(3) βάσει γενικής κλειδας υπολογιζόμενης με τη χρήση του λόγου όλων των δαπανών /εσόδων που άμεσα ή έμμεσα αποδίδονται ή κατανέμονται.

«Αρχή της Σημαντικότητας» σημαίνει την τυχόν παράλειψη ή λανθασμένη διατύπωση οποιουδήποτε στοιχείου που μπορεί να επηρεάσει την οικονομική απόφαση που λαμβάνεται μέσα στα πλαίσια υπολογισμού του κόστους.

«Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης» σημαίνει τις λογιστικές πρακτικές υπό τη μορφή νόμων με τους οποίους καλούνται να εναρμονιστούν υποχρεωτικά οι επιχειρήσεις, μετά από κοινοτική οδηγία.

«Έμμεσο Κόστος» σημαίνει το κόστος που δεν μπορεί οικονομικά να προσδιοριστεί και να καταμεριστεί σε συγκεκριμένο στοιχείο κόστους.

«Εύλογο περιθώριο κέρδους» σημαίνει το λογικό και μη καταχρηστικό κέρδος, το οποίο μπορεί να έχει ο Υπόχρεος Παροχέας για κάθε υπηρεσία ή/και δέσμη υπηρεσιών, πέραν του συνολικού κόστους που είναι αναγκαίο για την παροχή της εν λόγω υπηρεσίας ή/και δέσμης υπηρεσιών.

«Ιστορικό κόστος (Historic Cost, HC)» σημαίνει τη μεθοδολογία αποτίμησης του κόστους στοιχείου ενεργητικού με βάση την τιμή αγοράς.

«Κοστοστρέφεια» σημαίνει τον προσανατολισμό των τιμών μιας υπηρεσίας ή/και προϊόντος στο κόστος.

«Ηλεκτρονικό Αρχείο Κοινοποίησης Κοστολογικών Στοιχείων» σημαίνει το Ηλεκτρονικό Αρχείο που ετοιμάζεται από τον Επίτροπο και κοινοποιείται στους Υπόχρεους Παροχείς με σκοπό τη συμπλήρωσή του από αυτούς. Το αρχείο περιλαμβάνει τα απολογιστικά αποτελέσματα που αφορούν το οικονομικό έτος x-1 καθώς επίσης και τα προϋπολογιστικά αποτελέσματα που αφορούν το οικονομικό έτος x και το οποίο πρέπει να κοινοποιεί ο Υπόχρεος Παροχέας στον Επίτροπο σύμφωνα με τα καθορισμένα, από τον Επίτροπο για αυτό τον σκοπό χρονοδιαγράμματα.

«Ημέρες» σημαίνει ημερολογιακές ημέρες, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε συγκεκριμένη πρόνοια του παρόντος Διατάγματος.

«Μεθοδολογία (Activity Based Costing, ABC)» σημαίνει τη μεθοδολογία της κοστολόγησης ανά δραστηριότητα.

«Μακροπρόθεσμο μεσοσταθμικό αυξητικό Κόστος (Long Run Average Incremental Cost ή «LRAIC») σημαίνει το μεσοσταθμικό κόστος συμπεριλαμβανομένου του κοινού κόστους, που προκύπτει από την αύξηση της παραγωγής μίας μονάδας ενός προϊόντος σε μακροπρόθεσμη βάση, δηλαδή μέσα σε ένα χρονικό ορίζοντα που εύλογα μπορούν να διεκπεραιωθούν όλες οι αναγκαίες προσαρμογές όλων των στοιχείων εισόδου, έτσι ώστε να αντιμετωπιστεί η εν λόγω αύξηση της παραγωγής του σχετικού προϊόντος.

Μικτό Κόστος Αντικατάστασης (Gross Replacement Cost) σημαίνει το τρέχον κόστος αντικατάστασης ενός στοιχείου πάγιου ενεργητικού, με αντίστοιχο / ισοδύναμο στοιχείου παγίου ενεργητικού, το οποίο διαθέτει παρόμοια ποιοτικά και ποσοτικά χαρακτηριστικά, χωρίς να αφαιρείται οποιαδήποτε απόσβεση για το στοιχείο πάγιου ενεργητικού.

«Καθαρό Μακροπρόθεσμο μεσοσταθμικό αυξητικό Κόστος (Pure Long Run Average Incremental Cost ή «Pure LRAIC») σημαίνει το μεσοσταθμικό κόστος μη συμπεριλαμβανομένου του κοινού κόστους, που προκύπτει από την αύξηση της παραγωγής μίας μονάδας ενός προϊόντος σε μακροπρόθεσμη βάση, δηλαδή μέσα σε ένα χρονικό ορίζοντα που εύλογα μπορούν να διεκπεραιωθούν όλες οι αναγκαίες προσαρμογές όλων των στοιχείων εισόδου, έτσι ώστε να αντιμετωπιστεί η αύξηση της παραγωγής του σχετικού προϊόντος.

«Καθαρό Κόστος Αντικατάστασης (Net Replacement Cost)» σημαίνει το τρέχον κόστος αντικατάστασης ενός στοιχείου πάγιου ενεργητικού, με αντίστοιχο / ισοδύναμο στοιχείου παγίου ενεργητικού, το οποίο διαθέτει παρόμοια ποιοτικά και ποσοτικά χαρακτηριστικά με αφαίρεση της ανάλογης απόσβεσης για το στοιχείο πάγιου ενεργητικού.

«Μεσοσταθμικό κόστος κεφαλαίου (Weighted Average Cost of Capital ή «WACC») σημαίνει το κόστος κεφαλαίου του Παροχέα το οποίο αντικατοπτρίζει το ευκαιριακό κόστος των κεφαλαίων, τα οποία είναι επενδυμένα σε στοιχεία δικτύου ηλεκτρονικών υπηρεσιών και άλλα σχετικά στοιχεία ενεργητικού, και το οποίο υπολογίζεται ως το άθροισμα της σχέσης του κόστους των ίδιων κεφαλαίων ως προς τα συνολικά κεφάλαια, και της σχέσης του κόστους των ξένων κεφαλαίων ως προς τα συνολικά κεφάλαια.

«Μεταβιβαστικές Πληρωμές» σημαίνει τα τέλη μεταφοράς ή αγοραπωλησίας μεταξύ υπηρεσιών και/ή προϊόντων του Υπόχρεου Οργανισμού, τα οποία μεταξύ άλλων περιλαμβάνουν τα πιο κάτω στοιχεία:

1. Παροχή προϊόντων, υπηρεσιών, εγκαταστάσεων, κτλ. μεταξύ υπηρεσιών ή προϊόντων του Υπόχρεου Οργανισμού,
2. Δανειοδότηση μεταξύ υπηρεσιών ή /και προϊόντων του Υπόχρεου Οργανισμού,
3. Χρήση προσωπικού και άλλων λειτουργικών κόστων μεταξύ υπηρεσιών ή/και προϊόντων του Υπόχρεου Οργανισμού,
4. Χρήση οικονομικών πόρων μεταξύ υπηρεσιών ή/και προϊόντων του Υπόχρεου Οργανισμού

112(Ι) του 2004
84(Ι) του 2005
149(Ι) του 2005
67(Ι) του 2006
113(Ι) του 2007
134(Ι) του 2007
46(Ι) του 2008
103(Ι) του 2009
94(Ι) του 2011
51(Ι) του 2012
160(Ι) του 2013
77(Ι) του 2014
104(Ι) του 2016
112(Ι) του 2016.

«Νόμος» σημαίνει τον περί Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομικών Υπηρεσιών Νόμο του 2004 Ν. 112(Ι) 2004 ως ισχύει.

«Οικονομική Αξία (Economic Value)» σημαίνει το όφελος που προκύπτει από την χρήση του στοιχείου πάγιου ενεργητικού.

«Οικονομικό έτος» σημαίνει τη δωδεκάμηνη περίοδο από 1^η Ιανουαρίου μέχρι 31^η Δεκεμβρίου για την οποία ετοιμάζονται οι οικονομικές καταστάσεις. Οι ελεγμένες καταστάσεις για το οικονομικό έτος x-1 υποβάλλονται σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία εντός συγκεκριμένης προθεσμίας εντός του οικονομικού έτους x το οποίο έπεται του οικονομικού έτους x-1,

«Πλήρως, κατανεμημένο κόστος (Fully Distributed Cost, FDC)» σημαίνει τη λογιστική μέθοδο κατανομής του κόστους βάσει της οποίας το συνολικό κόστος ενός οργανισμού κατανέμεται πλήρως, άμεσα ή έμμεσα σε όλα τα προϊόντα ή /και υπηρεσίες του οργανισμού,

«Προϋπολογιστικά στοιχεία» σημαίνει τα στοιχεία ή/και αποτελέσματα του κοστολογικού συστήματος του Παροχέα που βασίζονται σε εκτιμήσεις του κόστους και όγκου, οι οποίες είναι τεκμηριωμένες με συγκεκριμένες, κοινά αποδεκτές πρακτικές, μεθοδολογίες και διαδικασίες. Τα στοιχεία που αφορούν το οικονομικό έτος x υποβάλλονται σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία εντός συγκεκριμένης προθεσμίας εντός του οικονομικού έτους x.

«Σημαντική Ισχύς στην Αγορά», σημαίνει τη θέση μιας επιχείρησης στην αγορά, εφόσον είτε ατομικά είτε σε συνεργασία με άλλες επιχειρήσεις, αυτή βρίσκεται σε θέση οικονομικής ισχύος, ευθυγραμμισμένη με τον ορισμό της δεσποζουσας θέσης κατά το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που της επιτρέπει να συμπεριφέρεται σε σημαντικό βαθμό ανεξάρτητα από τους ανταγωνιστές, τους πελάτες και εν τέλει τους καταναλωτές.

«Συναφείς Υπηρεσίες» σημαίνει υπηρεσίες ή/και ευκολίες που σχετίζονται με δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών και/ή υπηρεσία ηλεκτρονικών επικοινωνιών και καθιστούν δυνατή ή και στηρίζουν την παροχή υπηρεσιών μέσω του εν λόγω δικτύου ή/και υπηρεσίας ή έχουν τη δυνατότητα αυτή, περιλαμβάνουν δε, μεταξύ άλλων, συστήματα μετατροπής αριθμών ή συστήματα που παρέχουν παρόμοια λειτουργική δυνατότητα, συστήματα υπό όρους πρόσβασης και οδηγούς ηλεκτρονικών προγραμμάτων καθώς και άλλες υπηρεσίες όπως ταυτοποίηση, εντοπισμό θέσης και υπηρεσία παρουσίας.

«Σχετική Αγορά» σημαίνει την αγορά προϊόντων ή/και υπηρεσιών, όπως καθορίζεται από τον Επίτροπο, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Νόμου. Η σχετική αγορά προϊόντων/ υπηρεσιών περιλαμβάνει όλα τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που είναι επαρκώς εναλλάξιμα ή υποκατάστατα, όχι μόνο σε ό,τι αφορά τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά τους, βάσει των οποίων είναι ιδιαίτερα κατάλληλα για την ικανοποίηση των διαρκών αναγκών των καταναλωτών, τις τιμές τους ή την επιδιωκόμενη χρήση τους αλλά και τις συνθήκες του ανταγωνισμού ή/και τη διάρθρωση της προσφοράς και της ζήτησης στην εν λόγω αγορά. Προϊόντα ή υπηρεσίες που είναι σε μικρό μόνο ή σχετικό βαθμό εναλλάξιμα μεταξύ τους δεν αποτελούν μέρος της ίδιας σχετικής αγοράς.

«Υπόχρεος Παροχέας» σημαίνει το Φορέα Εκμετάλλευσης στον οποίο έχουν επιβληθεί ρυθμιστικές υποχρεώσεις από τον Επίτροπο Ρύθμισης Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομείων στα πλαίσια εφαρμογής των προνοιών του Μέρους 9 ή 10 του Νόμου 112(I) 2004, στις περιπτώσεις εφαρμογής των άρθρων 58, 51 60, 60 Α, 60 Β ή 61 του Νόμου 112(I) 2004, καθώς και στις περιπτώσεις όπου ο Επίτροπος απαιτήσει την εφαρμογή του παρόντος Διατάγματος για λόγους προστασίας των δικαιωμάτων των τελικών χρηστών, ή για λόγους προστασίας και εισαγωγής αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην παροχή δικτύων και υπηρεσιών Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών σύμφωνα με το άρθρο 18 του Νόμου.

«Τρέχον κόστος (Current Cost Accounting, CCA)» σημαίνει τη μεθοδολογία αποτίμησης του κόστους στοιχείου ενεργητικού με βάση την τρέχουσα αξία ισοδύναμων στοιχείων ενεργητικού, η οποία μπορεί να υπολογίζεται είτε (α) βάσει του κόστους αντικατάστασης του στοιχείου ενεργητικού που αποτιμάται από άλλο στοιχείο ενεργητικού με παρόμοια χαρακτηριστικά και παλαιότητα είτε (β) βάσει της ανακτήσιμης αξίας του εν λόγω στοιχείου ενεργητικού, δηλαδή την υψηλότερη οικονομική αξία που είναι πιθανόν να παράγει το εν λόγω στοιχείο ενεργητικού ή την καθαρή πραγματοποιήσιμη αξία του εάν επωλείτο είτε (γ) βάσει της καθαρής σημερινής αξίας μελλοντικών χρηματικών ροών από το εν λόγω στοιχείο ενεργητικού.

(2) Οποιοιδήποτε άλλοι όροι χρησιμοποιούνται στο παρόν Διάταγμα και οι οποίοι δεν ορίζονται διαφορετικά σε αυτό, θα έχουν την έννοια που αποδίδει στους όρους αυτούς ο Νόμος.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ - ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΧΡΕΟΥ ΠΑΡΟΧΕΑ

Κοινοποίηση
Στοιχείων για
Οικονομικές
Καταστάσεις
υπόχρεου παροχέα.

5. Ο Υπόχρεος Παροχέας έχει υποχρέωση να κοινοποιεί σύμφωνα με τα χρονοδιαγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 18 του παρόντος διατάγματος, τις ελεγμένες οικονομικές καταστάσεις από ανεξάρτητους εγκεκριμένους ελεγκτικούς οίκους για οικονομικό έτος Χ-1.

Ελεγμένοι Χωριστοί
Λογαριασμοί

6. (1) Ο Υπόχρεος Παροχέας, έχει υποχρέωση να κοινοποιεί σύμφωνα με τα χρονοδιαγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 18 του παρόντος διατάγματος, τους ελεγχμένους χωριστούς λογαριασμούς από ανεξάρτητους εγκεκριμένους ελεγκτικούς οίκους για το οικονομικό έτος Χ-1.

(2) Οι χωριστοί λογαριασμοί ετοιμάζονται βάσει της λογιστικής μεθόδου του πλήρως κατανεμημένου κόστους (FDC) σε τρέχον κόστος και εμπεριέχουν χωριστούς λογαριασμούς για Υπηρεσίες ή/και προϊόντα Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών του Υπόχρεου Παροχέα, σύμφωνα με τις πιο κάτω περιπτώσεις

(α) όπου ο παροχέας έχει οριστεί ως έχων Σημαντική Ισχύ στη σχετική αγορά Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών σύμφωνα με τα όσα προνοούνται στο Μέρος 9 του Νόμου περί Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομικών Υπηρεσιών του 2004 ως ισχύει, Ν.112(Ι) 2004,

(β) όπου ο παροχέας έχει υποχρέωση παροχής πρόσβασης και διασύνδεσης σύμφωνα με τα όσα προνοούνται στο Μέρος 10 του Νόμου περί Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομικών Υπηρεσιών του 2004 Ν.112(Ι) 2004,

(γ) όπου στον παροχέα έχουν επιβληθεί υποχρεώσεις λογιστικού διαχωρισμού σύμφωνα με το άρθρο 58 και 61 του Ν.112(Ι) 2004,

(δ) όπου στον παροχέα έχουν επιβληθεί υποχρεώσεις σχετικά με την ανάκτηση κόστους καθώς και ελέγχου τιμών, σύμφωνα με το άρθρο 60 του Ν.112(Ι) 2004,

(ε) όπου στον παροχέα έχουν επιβληθεί υποχρεώσεις λειτουργικού διαχωρισμού σύμφωνα με το άρθρο 60 Α του Ν.112(Ι) 2004,

(στ) όπου ένας παροχέας με σημαντική ισχύ στην σχετική αγορά προτίθεται να μεταβιβάσει στοιχεία του τοπικού δικτύου πρόσβασης του, η σημαντικό μέρος του σε χωριστή νομική οντότητα υπό διαφορετική ιδιοκτησία ή να καθιερώσει χωριστή νομική οντότητα σε προϊόντα ή υπηρεσίας ηλεκτρονικών υπηρεσιών ή συναφών διευκολύνσεων σύμφωνα με το άρθρο 61 του Ν.112(Ι) 2004,

(ζ) όπου ο Επίτροπος απαιτήσει την εφαρμογή του παρόντος Διατάγματος για λόγους προστασίας των δικαιωμάτων των τελικών χρηστών, σύμφωνα με το άρθρο 18, 20 και 51 του Νόμου στο πλαίσιο παροχής πρόσβασης και διασύνδεσης,

(η) για λόγους προστασίας και εισαγωγής αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην παροχή δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών αναφορικά με την πρόσβαση και την διασύνδεση σύμφωνα με το άρθρο 18, 20 και 51 του Νόμου,

(3) Οι χωριστοί λογαριασμοί περιλαμβάνουν τις ακόλουθες καταστάσεις / εκθέσεις:

(α) κατάσταση κερδών και ζημιών,

(β) ισολογισμό,

(γ) κατάσταση απασχολούμενου κεφαλαίου,

(δ) επιπρόσθετες χρηματοοικονομικές πληροφορίες,

(ε) πίνακα με τις μεταβιβαστικές πληρωμές, στον οποίο να περιλαμβάνεται το μοναδιαίο τέλος, ο συνολικός όγκος και κόστος της κάθε υπηρεσίας καθώς επίσης σύγκριση με το τέλος της αντίστοιχης λιανικής υπηρεσίας,

(στ) έκθεση συμφιλίωσης μεταξύ των ελεγχμένων χωριστών λογαριασμών και των ελεγχμένων οικονομικών καταστάσεων,

(ζ) περιγραφή των παρεχόμενων υπηρεσιών και των χωριστών λογαριασμών.

(4) Ο Υπόχρεος παροχέας οφείλει να συντάσσει και να θέτει στη διάθεση του Επιτρόπου, χωριστούς λογαριασμούς ως προς τα έσοδα και το κόστος της παροχής προϊόντων ή/και υπηρεσιών τους. Στόχος είναι η διασφάλιση της διαφάνειας και της μη διάκρισης καθώς και η αποτροπή του ενδεχομένου διεπιδότησης ή/και ληστρικής τιμολόγησης.

(5) Ο υπόχρεος Παροχέας οφείλει να καταρτίζει και να δημοσιεύει τους χωριστούς λογαριασμούς και τις σχετικές πληροφορίες για κάθε αγορά, υπηρεσία ή/και προϊόν όπως αυτά παρουσιάζονται στο Παράρτημα Ι του Παρόντος Διατάγματος.

(6) Οι χωριστοί λογαριασμοί που πρέπει να επισημαίνουν σαφώς και με επαρκή λεπτομέρεια και να καθιστούν έκδηλες τις μεταβιβαστικές πληρωμές μεταξύ υπηρεσιών ή/και προϊόντων, (χονδρικών ή λιανικών) ώστε να υπάρχει συμμόρφωση προς την αρχή της μη διάκρισης. Προϊόντα ή/και υπηρεσίες που παρέχονται εσωτερικά, ή προς άλλο νομικό πρόσωπο που ελέγχεται από αυτόν ή συνδέεται μαζί του με ιδιοκτησιακή σχέση, πρέπει να τιμολογούνται σύμφωνα με τους ίδιους όρους. Οι όροι τιμολόγησης πρέπει να είναι διαφανείς και ίσοι με εκείνους που εφαρμόζονται στις αντίστοιχες υπηρεσίες που παρέχονται σε άλλους οργανισμούς.

(7) Οι χωριστοί λογαριασμοί πρέπει να συνοδεύονται από συνοπτικό πίνακα περιγραφής της μεθόδου κατανομής του λειτουργικού κόστους και απασχολούμενου κεφαλαίου ως αναφέρονται πιο πάνω, για τις υπηρεσίες ή/και προϊόντα στα οποία έχει επιβληθεί υποχρέωση λογιστικού διαχωρισμού, και στα οποία κατανέμεται η κάθε κατηγορία λειτουργικού κόστους ή απασχολούμενου κεφαλαίου.

(8) Σε περίπτωση κατά την οποία Υπόχρεος Παροχέας οριστεί και ως Καθολικός Παροχέας και εφαρμοστεί ο μηχανισμός αποζημίωσης καθώς και στην περίπτωση που Υπόχρεος παροχέας λάβει για οποιοδήποτε λόγο χορηγία, τότε, στα συστήματα λογιστικού διαχωρισμού πρέπει να περιλαμβάνονται ως έσοδα οι χορηγίες και αποζημιώσεις.

(9) Οι υποχρεώσεις κατάρτισης και δημοσίευσης χωριστών λογαριασμών και πληροφοριών ενδέχεται να απαιτούν την κατάρτιση και την αποκάλυψη πληροφοριών για υπηρεσίες ή/και προϊόντα στα οποία ο Υπόχρεος Παροχέας δεν έχει σημαντική ισχύ.

(10) Οι χωριστοί λογαριασμοί υποβάλλονται σε λογιστικό έλεγχο και έγκριση από ανεξάρτητους ελεγκτές, άλλους από αυτούς που τους έχουν ετοιμάσει, με φροντίδα και δαπάνη του ενδιαφερόμενου Υπόχρεου Παροχέα, πριν από την υποβολή τους στον Επίτροπο.

(11) Ο Υπόχρεος Παροχέας, οφείλει να συνοδεύει τους χωριστούς λογαριασμούς και πληροφορίες με τις εξής πρόσθετες χρηματοοικονομικές πληροφορίες:

(α) Για σκοπούς συνέπειας και ακεραιότητας των στοιχείων, οι χωριστοί λογαριασμοί πρέπει να ενοποιούνται σε ενιαία κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσεως και σε ισολογισμό του συνόλου του Υπόχρεου Παροχέα. Απαιτείται επίσης συμφιλίωση των χωριστών λογαριασμών με τους ελεγμένους οικονομικούς λογαριασμούς του Υπόχρεου Παροχέα. Η πιο πάνω συμφιλίωση να συμπεριλαμβάνει μεταξύ άλλων και τα ακόλουθα δεδομένα, όπου αυτά έχουν εφαρμογή:

(i) Έκθεση συμφιλίωσης του κέρδους/ζημιάς του Υπόχρεου Παροχέα με βάση το ιστορικό κόστος (HCA) πριν την φορολογία με το κέρδος/ζημιά με βάση το τρέχον κόστος (CCA) πριν την φορολογία ανά προϊόν ή/και υπηρεσία,

(ii) Έκθεση συμφιλίωσης του κόστους απασχολούμενου κεφαλαίου από ιστορικό κόστος σε τρέχον κόστος ανά προϊόν ή/και υπηρεσία,

(iii) Έκθεση συμφιλίωσης μεταξύ του κόστους των μεταβιβαστικών πληρωμών από LRIC σε FDC, και

(β) περιγραφή της χρησιμοποιούμενης μεθόδου κοστολόγησης ανά προϊόν ή/και υπηρεσία

(γ) τη χρησιμοποιούμενη βάση κόστους (π.χ. τρέχον ή ιστορικό κόστος) ανά προϊόν ή/και υπηρεσία,

(δ) την ανάλυση και αιτιολόγηση του άμεσου κόστους και τα κριτήρια κατανομής του έμμεσου ή μη κατανεμημένου κόστους ανά προϊόν ή/ και υπηρεσία,

(ε) το βαθμό στον οποίο η κατανομή του κόστους στηρίζεται σε τεχνικές δειγματοληψίας,

(στ) τις λογιστικές συμβάσεις που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του κόστους που μπορούν να καλύπτουν, μεταξύ άλλων, το χρονοδιάγραμμα απόσβεσης μεγάλων κατηγοριών παγίων στοιχείων ενεργητικού (π.χ. οικόπεδα, κτίρια, εξοπλισμός, κλπ) και την αντιμετώπιση, από πλευράς εσόδων έναντι κόστους κεφαλαίου, άλλων μεγάλων στοιχείων δαπάνης (π.χ. λογισμικό και συστήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, έρευνα και ανάπτυξη, ανάπτυξη νέων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, άμεσες και έμμεσες κατασκευές, επισκευές και συντήρηση, χρηματοπιστωτικά τέλη, κλπ),

(ζ) τον υπολογισμό του μέσου σταθμισμένου κόστους κεφαλαίου ανά προϊόν ή/και υπηρεσία,

(η) το συνοπτικό πίνακα των μεταβιβαστικών τελών μεταξύ των προϊόντων ή/και υπηρεσιών του ίδιου Υπόχρεου παροχέα,

(θ) Έκθεση λογιστικού ελέγχου Χωριστών Λογαριασμών,

(ι) δήλωση συμμόρφωσης προς τις ρυθμιστικές υποχρεώσεις,

(κ) οποιοδήποτε λοιποί πίνακες συμπληρωματικών στοιχείων.

Κοινοποίηση
Στοιχείων για
Χωριστούς
Λογαριασμούς
υπόχρεου παροχέα

Βασικές Απαιτήσεις
Κοστολογικών
Μοντέλων
Υπόχρεου Παροχέα.

7. (1) Οι Υπόχρεοι Παροχείς οφείλουν να αναπτύξουν κοστολογικό σύστημα βασισμένο στις Αρχές της Αποτελεσματικότητας, της Μη Διάκρισης, της Διαφάνειας, της Αντικειμενικότητας, της Σημαντικότητας και της Κατανομής του Κόστους/Εσόδου.

(2) Ο Υπόχρεος Παροχέας έχει ευθύνη, υποχρέωση και οφείλει να διασφαλίζει ότι το κοστολογικό του σύστημα βασίζεται σε μια δέσμη κανόνων, οι οποίοι υποστηρίζουν τον

καταμερισμό του κόστους, εισοδημάτων και κεφαλαιουχικών δαπανών σε δραστηριότητες, προϊόντα και υπηρεσίες. Επιπλέον, όλα τα υποσυστήματα, διαδικασίες και πρωτόκολλα του κοστολογικού συστήματος πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να κρατούν ιστορικά στοιχεία και πληροφορίες έτσι ώστε να είναι διαθέσιμες λεπτομερείς εκθέσεις και αναφορές για τα εισοδήματα, το κόστος, τα περιουσιακά στοιχεία και τις κεφαλαιουχικές δαπάνες του υπόχρεου παροχέα.

(3) Ο Υπόχρεος Παροχέας οφείλει να διακρίνει σαφώς ανάμεσα σε λιανικές και χονδρικές τιμές. Στην κοστολόγηση των χονδρικών υπηρεσιών ή/και προϊόντων θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, μεταξύ άλλων:

(α) η εξοικονόμηση του κόστους εμπορικής προώθησης και άλλων συναφών στοιχείων κόστους, τα οποία συνδέονται μόνο με τις λιανικές πωλήσεις και τα οποία οφείλουν να καταλογίζονται μόνον στις λιανικές τιμές και να μην επιβαρύνουν τις χονδρικές τιμές,

(β) κάθε ουσιώδης αντικειμενική εξοικονόμηση κόστους που προκύπτει ή οφείλει να προκύπτει, με βάση την αρχή της αποδοτικότητας, λαμβάνοντας υπόψη τον όγκο, τις κατηγορίες, την κατανομή, την διάρθρωση, και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των υπηρεσιών ή προϊόντων που παρέχονται σε αδειοδοτημένους παροχέας.

Μέθοδος
Υπολογισμού του
Κόστους.

(4) Ο υπολογισμός του κόστους από τον Υπόχρεο Παροχέα γίνεται με βάση:

(α) τις Αρχές καταμερισμού κόστους, κεφαλαιουχικών δαπανών και εισοδημάτων,

(β) τις Βασικές απαιτήσεις κοστολογικού συστήματος, και

(γ) τη Μεθοδολογία Υπολογισμού μεσοσταθμικού κόστους κεφαλαίου.

Αρχές
Καταμερισμού του
κόστους, των
κεφαλαιουχικών
δαπανών και
εισοδημάτων.

(5) Ο Υπόχρεος Παροχέας έχει ευθύνη και υποχρέωση και οφείλει να διασφαλίζει ότι το κοστολογικό σύστημα έχει τη δυνατότητα καταμερισμού του κόστους σε αδεσμοποίητα στοιχεία δικτύου με απώτερο σκοπό τον καθορισμό του κόστους αδεσμοποίητων προϊόντων και υπηρεσιών. Η μεθοδολογία καταμερισμού του κόστους βασίζεται:

(α) στην Αρχή της αιτιότητας του κόστους (Cost Causality Principle),

(β) στην Κοστολόγηση ανά δραστηριότητα (Activity Based Costing - ABC), και

(γ) στις Γενικές αρχές και διαδικασία καταμερισμού κόστους.

Αρχή της αιτιότητας
του κόστους.

(6) Ο Υπόχρεος Παροχέας έχει ευθύνη και υποχρέωση και οφείλει να διασφαλίζει ότι η Αρχή της Αιτιότητας του Κόστους (Cost Causality Principle) που εφαρμόζει βασίζεται στα πιο κάτω στοιχεία:

(α) Ο υπολογισμός του κόστους έχει ως βάση τις αρχές, της αιτιότητας του κόστους, της αντικειμενικότητας, της συνέπειας, της αποδοτικότητας και της διαφάνειας.

(β) Η αρχή της αιτιότητας του κόστους ορίζει ότι το κόστος καταμερίζεται άμεσα ή έμμεσα στις υπηρεσίες και προϊόντα, τα οποία προκαλούν κόστος ή/και δημιουργούν εισόδημα. Ο καταμερισμός γίνεται ως ακολούθως:

(i) εξέταση και τεκμηρίωση της σχέσης του κάθε στοιχείου κόστους, κεφαλαιουχικής δαπάνης και εισοδήματος

(ii) καθορισμός και ποσοτικοποίηση της κλειδας καταμερισμού που προκάλεσε τη δημιουργία του εν λόγω στοιχείου κόστους, της κεφαλαιουχικής δαπάνης και του εισοδήματος

(iii) χρήση της κάθε κλειδας για καταμερισμό του κάθε στοιχείου κόστους, της κεφαλαιουχικής δαπάνης και του εισοδήματος ξεχωριστά σε κάθε δραστηριότητα, σε κάθε στοιχείο δικτύου, υπηρεσία ή προϊόν.

(γ) Ο καταμερισμός των εισοδημάτων οφείλει να γίνεται σε μεγάλο βαθμό άμεσα σε κάθε υπηρεσία ή προϊόν, και όχι έμμεσα.

Κοστολόγηση ανά
δραστηριότητα
(Activity Based
Costing - ABC).

(7) Ο Υπόχρεος Παροχέας έχει ευθύνη και υποχρέωση και οφείλει να διασφαλίζει ότι ο καταμερισμός του κόστους βασίζεται στη μεθοδολογία ABC, κατά την οποία δημιουργούνται αιτιολογημένες σχέσεις μεταξύ του κόστους και των υπηρεσιών ή/και προϊόντων έτσι ώστε κάθε υπηρεσία ή προϊόν που καταναλώνει ενδογενείς ή εξωγενείς πόρους του Υπόχρεου Παροχέα να της καταμερίζεται και το ανάλογο κόστος. Οι οδηγιοί κόστους που απορρέουν από την εν λόγω μεθοδολογία οφείλουν να είναι ανιχνεύσιμοι και να αποτυπώνουν μια καθαρή σχέση μεταξύ αιτίας και αποτελέσματος, αναφορικά με το κόστος των συγκεκριμένων δραστηριοτήτων.

Γενικές αρχές
καταμερισμού
κόστους.

(8) Ο Υπόχρεος Παροχέας έχει ευθύνη και υποχρέωση και οφείλει να διασφαλίζει ότι κατά τη διαδικασία καταμερισμού του κόστους εφαρμόζονται οι πιο κάτω γενικές αρχές:

(α) το κόστος πρέπει να καταλογίζεται στις υπηρεσίες εκείνες και στα προϊόντα που προκαλούν την αύξηση του εν λόγω κόστους,

(β) Η κατανομή του κόστους επιτρέπεται να γίνεται με εναλλακτικές μεθόδους, εάν η διαφορά ως προς το αποτέλεσμα που προκύπτει δεν είναι ουσιώδης,

(γ) Η κατανομή του κόστους πρέπει να γίνεται με αντικειμενικά κριτήρια, χωρίς εσκεμμένη αλλοίωση του κόστους μίας υπηρεσίας προς όφελος κάποιας άλλης.

Διαδικασία
καταμερισμού
κόστους.

(9) Ο Υπόχρεος Παροχέας έχει ευθύνη και υποχρέωση και οφείλει να διασφαλίζει ότι η Διαδικασία Καταμερισμού του κόστους λαμβάνει υπόψη τα πιο κάτω:

(α) Τα στοιχεία, τα δεδομένα και τις πληροφορίες βάσει των οποίων γίνεται η αποτύπωση του κόστους, τα οποία οφείλουν να περιέχουν μεγάλο βαθμό λεπτομέρειας, έτσι ώστε να υπάρχει δυνατότητα καταμερισμού του σχετικού κόστους με τον καλύτερο και αποτελεσματικότερο τρόπο,

(β) Ο καταμερισμός του κόστους οφείλει να βασίζεται τόσο στην αρχή της αναλογικότητας όσο και την αρχή της σημαντικότητας,

(γ) Τα στοιχεία κόστους του υπόχρεου παροχέα οφείλουν να εκπηγάζουν από μία ολοκληρωμένη και πλήρη βάση κόστους, η οποία περιέχει το συνολικό κόστος που υφίσταται ο Υπόχρεος Παροχέας ή/και Οργανισμός σε όλες ανεξαρτήτως τις αγορές, στις οποίες δραστηριοποιείται,

(δ) Τα στοιχεία κόστους που περιέχονται στα κοστολογικά συστήματα του υπόχρεου οργανισμού ή/και υπόχρεου παροχέα οφείλουν να κατηγοριοποιούνται σε λειτουργικό κόστος και κεφαλαιουχικό κόστος,

(10) Ο Υπόχρεος Παροχέας οφείλει να καταγράφει με τρόπο αναλυτικό, να παρουσιάζει με διαφάνεια και να δημοσιεύει τις μεθοδολογίες καταμερισμού του κόστους, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Επιτρόπου. Ο Υπόχρεος Παροχέας δύναται να χρησιμοποιεί μεθοδολογίες καταμέτρησης και δειγματοληψίας για την χρήση των πόρων του δικτύου, για κάθε δραστηριότητα του προσωπικού ή για κάθε μηχανολογική πληροφορία και διαδικασία, η οποία κατανέμεται σε προϊόν ή/και υπηρεσία, με απώτερο σκοπό τη θεμελίωση αρχών καταμερισμού του κόστους που να συνάδουν με τις αρχές της αιτιότητας, της αντικειμενικότητας και της διαφάνειας καθώς επίσης να οδηγούν στην προώθηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού, και στην ελαχιστοποίηση του κόστους, στην εφαρμογή της αρχής της αμοιβαιότητας, στην πρακτικότητα και την αποφυγή δημιουργίας τυχόν ωφελημάτων ή/και πλεονεκτημάτων για τον υπόχρεο οργανισμό ή/και Υπόχρεο Παροχέα.

(11) Οι προαναφερθείσες μεθοδολογίες καταμερισμού του κόστους ισχύουν τόσο για το λειτουργικό κόστος και τις κεφαλαιουχικές δαπάνες (συμπεριλαμβανομένων και των αποσβέσεων).

(12) Ο Υπόχρεος Παροχέας οφείλει να καταλογίζει χωριστά, στο βαθμό που αυτό είναι εύλογα δυνατό, το κόστος που αντιστοιχεί σε προϊόντα ή/και υπηρεσίες που είναι ουσιωδώς διαφορετικές ως προς την ρύθμισή τους από τον Νόμο ή/και τα δυνάμει αυτού εκδιδόμενα Διατάγματα ή/και Αποφάσεις.

(13) Οι αρχές κατανομής του κόστους δεν πρέπει να αλλάζουν, κατά κανόνα, από έτος σε έτος, χωρίς αντικειμενική αιτιολόγηση, και οι τυχόν αλλαγές πρέπει να περιγράφονται και να εφαρμόζονται αναδρομικά στα προηγούμενα έτη, εάν αυτό επηρεάζει ουσιωδώς το τελικό αποτέλεσμα του συγκεκριμένου υπολογισμού.

(14) Η κατανομή του κόστους πρέπει να γίνεται με διαφανή, αναλυτικό, ελέγξιμο και επαληθεύσιμο τρόπο.

Κόστος Κεφαλαίου.

(15) (α) Το κόστος κεφαλαίου του υπόχρεου οργανισμού οφείλει να αντικατοπτρίζει το ευκαιριακό κόστος των κεφαλαίων, τα οποία είναι επενδυμένα σε στοιχεία δικτύου και άλλα σχετικά στοιχεία ενεργητικού, το οποίο περιλαμβάνει ένα λογικό περιθώριο κέρδους.

(β) Το μεσοσταθμικό κόστος κεφαλαίου (WACC) υπολογίζεται βάσει της ακόλουθης σχέσης:

$$WACC = \frac{Re * E}{(D + E)} + \frac{Rd * D}{(D + E)}$$

όπου

Re = κόστος ιδίων κεφαλαίων,

Rd = κόστος Δανεισμού,

E = συνολική αξία των ιδίων κεφαλαίων, και

D = συνολική αξία των ξένων κεφαλαίων

(γ) Λαμβάνοντας υπόψη την φορολογία, τότε το μεσοσταθμικό κόστος κεφαλαίου πριν από τη φορολογία υπολογίζεται ως ακολούθως:

$$WACC \text{ before TAX} = \frac{Re}{1 - te} * \frac{E}{(D + E)} + Rd * \frac{D}{(D + E)}$$

όπου

te = φορολογικός συντελεστής.

(δ) Ο καθορισμός του κόστους των ίδιων κεφαλαίων βασίζεται στην πιο κάτω σχέση:

$$Re = Rf + \beta e * Pm$$

Όπου

Rf = Απόδοση μηδενικού κινδύνου (Risk Free Rate)

βe = συντελεστής βήτα (Beta Factor)

Pm = Ανταμοιβή Κινδύνου Αγοράς (Market Risk Premium)

(ε) Το κόστος κεφαλαίου του υπόχρεου οργανισμού οφείλει να υπολογίζεται βάσει της αρχής της διαφάνειας λαμβάνοντας υπόψη τις πιο κάτω παραμέτρους:

(i) Το ύψος των ίδιων κεφαλαίων που αποτυπώνεται από τη λογιστική τους αξία στον ισολογισμό του υπόχρεου οργανισμού,

(ii) Το ύψος των ξένων κεφαλαίων που αποτυπώνεται από τη λογιστική τους αξία στον ισολογισμό του υπόχρεου οργανισμού,

(iii) Το κόστος δανεισμού που υπολογίζεται από τον μεσοσταθμικό κόστος των δανείων που βρίσκονται υπό εκκρεμότητα στον υπόχρεο οργανισμό,

(iv) Η ανταμοιβή κινδύνου της αγοράς αποτελεί την ανταμοιβή, την οποία αναμένει ένας οριακός επενδυτής που επιλέγει να επενδύσει στην εν λόγω αγορά και όχι στην επένδυση μηδενικού κινδύνου. Η χρήση μακροπρόθεσμων ιστορικών στοιχείων είναι εύλογη για τον υπολογισμό της εν λόγω παραμέτρου, υπό την προϋπόθεση ότι δεν διαφοροποιείται σε μεγάλο βαθμό το προφίλ κινδύνου της αγοράς ή του υπόχρεου οργανισμού σε μεταβατικές περιόδους, όπως μεταξύ άλλων, πριν και μετά από την φιλελευθεροποίηση της αγοράς.

(v) Η απόδοση του μηδενικού κινδύνου που υπολογίζεται βάσει κρατικών ομολόγων μακροπρόθεσμης διάρκειας από δέκα (10) μέχρι τριάντα (30) ετών.

(στ) Ο Υπόχρεος Παροχέας δύναται να χρησιμοποιήσει διαφορετική εκτίμηση κινδύνου σε κάθε ξεχωριστή αγορά Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών στην οποία δραστηριοποιείται, εφόσον υπάρχει εύλογη αιτία και τεκμηρίωση.

(16) Προϊόντα ή υπηρεσίες που παρέχονται εσωτερικά, από μία από τις αγορές που έχουν καθοριστεί από τον Επίτροπο, ανάλογα με την περίπτωση, προς προϊόντα ή υπηρεσίες άλλης σχετικής αγοράς, πρέπει να κοστολογούνται σύμφωνα με το άρθρο 16 του παρόντος Διατάγματος, με όρους διαφανείς και ίσους με εκείνους που εφαρμόζονται στα αντίστοιχα προϊόντα ή/και υπηρεσίες που παρέχονται σε άλλους Οργανισμούς (Αρχή της μη Διάκρισης).

8.(1) Ο καταμερισμός του κόστους σε συστήματα που ακολουθούν τη μεθοδολογία του πλήρως κατανεμημένου κόστους (FDC) γίνεται ως ακολούθως:

i. Άμεσο Κόστος: Αποτελεί το κόστος, το οποίο μπορεί να αποδοθεί άμεσα και αναμφίβολα σε μία συγκεκριμένη υπηρεσία ή/και προϊόν και το οποίο καταλογίζεται σε αυτό.

ii. Έμμεσο Κόστος: Αποτελεί το κόστος που δεν είναι άμεσο και δεν μπορεί να αποδοθεί αναμφίβολα σε μία συγκεκριμένη υπηρεσία ή/και προϊόν και που καταμερίζεται βάσει εσωτερικού οδηγού κόστους, ο οποίος αντικατοπτρίζει μια άμεση ή έμμεση σχέση μεταξύ του κόστους και της υπηρεσίας ή του προϊόντος. Ο εσωτερικός οδηγός κόστους οφείλει να είναι εύλογος, διαφανής και αντικειμενικός, χωρίς να ευνοεί τον υπόχρεο οργανισμό έναντι των πιθανών ανταγωνιστών του και χωρίς να στρεβλώνει τα αποτελέσματα του κοστολογικού συστήματος.

iii. Διαδοχικός καταμερισμός του κόστους: Το κόστος δύναται να καταμεριστεί σε υπηρεσίες και προϊόντα όπου υπάρχει δυνατότητα άμεσου καταμερισμού. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει άμεση σχέση με προϊόντα και υπηρεσίες τότε ο καταμερισμός γίνεται σε δεξαμενές κόστους. Τα εν λόγω προϊόντα και υπηρεσίες περιλαμβάνουν όλα τα λιανικά και χονδρικά προϊόντα και υπηρεσίες.

Κοστολογικό
σύστημα Υπόχρεου
Παροχέα βάσει
FDC.

(2) Ο καταμερισμός του κόστους σε δεξαμενές κόστους γίνεται διαδοχικά σε τρεις μεγάλες κατηγορίες.

i. Η πρώτη κατηγορία δεξαμενών κόστους αφορά τις συνιστώσες που σχετίζονται με το δίκτυο, όπως μεταξύ άλλων, μεταγωγικό και διαβιβαστικό δίκτυο.

ii. Η δεύτερη κατηγορία δεξαμενών κόστους αφορά τις συνιστώσες που αναφέρονται σε σχετικές δραστηριότητες, οι οποίες είναι αναγκαίες για την παροχή των υπηρεσιών/ προϊόντων σε λιανικό και χονδρικό επίπεδο, όπως μεταξύ άλλων, την τιμολόγηση, τη συντήρηση, την υποστήριξη, και την εξυπηρέτηση των πελατών.

iii. Η τελευταία κατηγορία δεξαμενών κόστους αφορά τις συνιστώσες που αναφέρονται σε άλλες δραστηριότητες, οι οποίες δεν σχετίζονται με την παροχή των υπηρεσιών/ προϊόντων αλλά είναι σημαντικές για τη λειτουργία του υπόχρεου οργανισμού ή/και υπόχρεου παροχέα όπως μεταξύ άλλων, τον στρατηγικό σχεδιασμό, τα έξοδα χρηματοδότησης, το ανθρώπινο δυναμικό που δεν συμπεριλαμβάνεται στις δυο πρώτες κατηγορίες δεξαμενών κόστους.

Διαδικασία
Κοστολόγησης
βάσει του Πλήρους
Κατανεμημένου
Κόστους (FDC).

(3) Κατά το πρώτο στάδιο της εν λόγω διαδικασίας καταμερίζονται όπου είναι εφικτό, με τη βοήθεια των κατάλληλων οδηγών κόστους, οι δεξαμενές κόστους των άλλων δραστηριοτήτων στις δεξαμενές κόστους των σχετικών δραστηριοτήτων και του δικτύου, καθώς επίσης και στα τελικά προϊόντα και υπηρεσίες. Στο δεύτερο στάδιο καταμερίζονται, όπου είναι εφικτό, οι δεξαμενές κόστους των σχετικών δραστηριοτήτων στα τελικά προϊόντα και υπηρεσίες. Στην επόμενη φάση διαμοιράζονται οι δεξαμενές κόστους του δικτύου στα προϊόντα και υπηρεσίες. Το τελικό στάδιο της εν λόγω διαδικασίας αφορά την ομαδοποίηση των προϊόντων και υπηρεσιών σε αγορές, όπως αυτές έχουν οριστεί για σκοπούς του λογιστικού διαχωρισμού.

(4) Ο καταμερισμός των εισοδημάτων γίνεται ως ακολούθως:

i. Εισόδημα το οποίο μπορεί να αποδοθεί άμεσα και αναμφίβολα σε μία συγκεκριμένη υπηρεσία ή/και προϊόν και στο οποίο καταλογίζεται αυτό

ii. Εισόδημα το οποίο δεν μπορεί να αποδοθεί αναμφίβολα σε μία συγκεκριμένη υπηρεσία ή/και προϊόν, το οποίο καταμερίζεται βάσει συγκεκριμένης κλειδας, που αντικατοπτρίζει μια άμεση ή έμμεση σχέση μεταξύ του εισοδήματος και της υπηρεσίας ή προϊόντος. Η κλειδα καταμερισμού οφείλει να είναι εύλογη, διαφανής και αντικειμενική χωρίς να ευνοεί τον υπόχρεο οργανισμό ή/και υπόχρεου παροχέα έναντι των πιθανών ανταγωνιστών του και χωρίς να στρεβλώνει οποιαδήποτε κερδοφορία της υπηρεσίας ή προϊόντος.

Μεθοδολογία
Κοστολόγησης
βάσει του τρέχοντος
κόστους (Current
Cost Accounting)

9.(1) Η μεθοδολογία κοστολόγησης, βάσει του τρέχοντος κόστους, αξιολογεί τη χρηματοοικονομική απόδοση του Υπόχρεου Παροχέα λαμβάνοντας υπόψη το κόστος, το οποίο θα επωμιστεί ένας νεοεισερχόμενος ανταγωνιστής στην αγορά που θα προσφέρει υπηρεσίες σε τιμές που επιτρέπουν την ανάκτηση του τρέχοντος κόστους.

(2) Οι μεθοδολογίες κοστολόγησης, οι οποίες εφαρμόζονται από τον Υπόχρεο Παροχέα στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 10, οφείλουν να βασίζονται σε τέτοια κριτήρια, τα οποία πρέπει να είναι δημόσια γνωστά και κατανοητά, να είναι συγκρίσιμα μεταξύ τους και να συνάδουν με την αρχή της συνέπειας από έτος σε έτος. Τα εν λόγω κριτήρια οφείλουν να περιγράφουν τις συγκεκριμένες μεθοδολογίες κοστολόγησης και να δημοσιεύονται.

(3) Η μεθοδολογία κοστολόγησης βάσει του τρέχοντος κόστους οφείλει να αντικατοπτρίζει την αξία των στοιχείων ενεργητικού λαμβάνοντας υπόψη ως κριτήριο την τρέχουσα τιμή αντικατάστασης. Σε περιπτώσεις όπου η εν λόγω μεθοδολογία κοστολόγησης καταλήγει σε αποτελέσματα τα οποία είναι απροσδόκητα και έχουν μεγάλη διακύμανση σε σχέση με τα αποτελέσματα άλλης μεθοδολογίας κοστολόγησης, καθώς επίσης δυνατόν να επιδρούν κατά τρόπο δυσανάλογο στον καθορισμό των τελών, τότε ο Επίτροπος δύναται να μην λαμβάνει υπόψη τα εν λόγω κόστη στον καθορισμό των τελών.

(4) Η μεθοδολογία κοστολόγησης για τα πάγια στοιχεία δικτύου οφείλει να συνάδει με αρχές όπως είναι, το Μικτό Κόστος Αντικατάστασης (Gross Replacement Cost) ή/και το Καθαρό Κόστος Αντικατάστασης (Net Replacement Cost) ή/και την Αξία Ανάκτησης (Depival Value) ή/και την Οικονομική Αξία (Economic Value).

(5) Η διατήρηση της κεφαλαιουχικής βάσης του υπόχρεου οργανισμού και/ή υπόχρεου παροχέα οφείλει να συνάδει με τη συνέχιση της λειτουργικότητάς του έτσι ώστε να υπάρχει ικανοποιητική παραγωγική χωρητικότητα τόσο στην αρχή της περιόδου όσο και στο τέλος της.

(6) Η αποτίμηση της μικτής λογιστικής αξίας του παγίου ενεργητικού λαμβάνει υπόψη τυχόν διαφοροποιήσεις στην αξία και στο τεχνολογικό επίπεδο των συγκεκριμένων στοιχείων. Η μεθοδολογία που λαμβάνει υπόψη την αντικατάσταση ενός πεπαλαιωμένου

πάγιου στοιχείου με ένα νεότερο και τεχνικά αναβαθμισμένο στοιχείο, το οποίο εκ των πραγμάτων δύναται να προσφέρει υπηρεσίες αντίστοιχης ή/ και μεγαλύτερης αποδοτικότητας και παραγωγικότητας, οφείλει να αποτιμά τα στοιχεία ενεργητικού αντικατοπτρίζοντας στους εν λόγω υπολογισμούς τις τεχνικές διαφορές, οι οποίες διαφοροποιούν το λειτουργικό κόστος και τη χωρητικότητα του παγίου στοιχείου.

Μεθοδολογία
κοστολόγησης βάσει
του (Καθαρού)
Μακροπρόθεσμου
μεσοσταθμικού
αυξητικού Κόστους
(LRAIC).

10. Όπου ο Επίτροπος έχει επιβάλει μέσα από Αποφάσεις του ως σύστημα μεθόδου κοστολόγησης για τον υπολογισμό του κόστους και των τελών των Υπόχρεων Παροχέων το (Καθαρό) Μακροπρόθεσμο μεσοσταθμικό αυξητικό Κόστος (LRAIC) πρέπει να εφαρμόζονται οι ακόλουθες αρχές:

(1) Ο Υπόχρεος Παροχέας πρέπει να υπολογίζει το αυξητικό κόστος με βάση το πραγματικό κόστος που επωμίζεται ο Υπόχρεος Παροχέας, εκφραζόμενο σε τρέχον κόστος. Κόστος το οποίο δεν προκαλείται από την παροχή της συγκεκριμένης υπηρεσίας, δεν πρέπει να υπολογίζεται,

(2) Το κόστος πρέπει να αντικατοπτρίζει τα προϋπολογιστικά κόστη (βασισμένα στις αρχές του τρέχοντος κόστους) που χρειάζονται για τη δημιουργία και λειτουργία ενός νέου δικτύου. Τα προϋπολογιστικά κόστη πρέπει να περιλαμβάνουν εκείνα τα κόστη που θα επωμιστεί ο Υπόχρεος Παροχέας για να ικανοποιήσει τους μελλοντικούς του στόχους,

(3) Το σύστημα κοστολόγησης του Υπόχρεου Παροχέα πρέπει να καθιστά δυνατή τη διάκριση μεταξύ Πάγιου Αυξητικού Κόστους (Increment Specific Fixed Costs) και Κοινού Κόστους (Fixed Common and Joint Costs). Το πάγιο αυξητικό κόστος αφορά το κόστος που μπορεί να αποφευχθεί εάν σταματήσει η παραγωγή μιας επιπρόσθετης μονάδας σε μια υπηρεσία. Το Κοινό Κόστος (γνωστό ως Mark Up) είναι το κόστος το οποίο δεν μπορεί να αποφευχθεί, εκτός εάν σταματήσει η παραγωγή όλων των παρεχόμενων υπηρεσιών. Η κατανομή της συγκεκριμένης κατηγορίας κόστους στα τελικά προϊόντα ή/και υπηρεσίες γίνεται με αναλογική βάση σε σχέση με το σύνολο των εξόδων που έχει ήδη κατανεμηθεί στα προϊόντα ή/και υπηρεσίες. Το LRAIC περιλαμβάνει κοινό κόστος, ενώ το καθαρό LRAIC δεν περιλαμβάνει καθαρό κόστος.

(4) Η μεθοδολογία LRAIC υπολογίζει το κόστος παροχή μιας επιπρόσθετης μονάδας παραγωγής από έναν αποδοτικό οργανισμό λαμβάνοντας υπόψη τη μελλοντική μακροπρόθεσμη αποτίμηση του κόστους, κατά την οποία όλα τα κόστη είναι μεταβλητά.

(5) Η μεθοδολογία LRAIC οφείλει να βασίζεται στην αρχή κοστολόγησης του τρέχοντος κόστους, όπως αυτή περιγράφεται στην ενότητα των βασικών απαιτήσεων του κοστολογικού συστήματος.

(6) Ο υπολογισμός του LRAIC οφείλει να λαμβάνει υπόψη το κόστος της πιο αποδοτικής τεχνολογίας που είναι σήμερα διαθέσιμη έτσι ώστε να διασφαλίζεται ότι, οι νεοεισερχόμενοι παροχείς στην αγορά αγοράζουν από τον υπόχρεο οργανισμό ή/και υπόχρεο παροχέα διευκολύνσεις δικτύου, χωρίς να περιλαμβάνουν οποιεσδήποτε ανεπάρκειες στην αποδοτικότητα και παραγωγικότητα.

(7) Το κόστος μιας επιπρόσθετης μονάδας παραγωγής (incremental cost) ορίζεται από τις πιο κάτω αρχές, οι οποίες εφαρμόζονται συμπληρωματικά αναμεταξύ τους και αυτές είναι:

- I. Το επιπλέον κόστος που χρειάζεται ο Υπόχρεος Παροχέας σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα για να παρέχει μια ολοκληρωμένη υπηρεσία, υπό την προϋπόθεση ότι όλες οι παραγωγικές δραστηριότητες παραμένουν αναλλοίωτες,
- II. το συνολικό κόστος το οποίο, ο Υπόχρεος Παροχέας θα απέφυγε μακροπρόθεσμα σε περίπτωση που γίνει διακοπή της εν λόγω υπηρεσίας.

(8) Ο Υπόχρεος Παροχέας οφείλει να καθορίσει τις κλειδές καταμερισμού του κόστους που θα ληφθούν υπόψη στον καθορισμό του LRAIC, έτσι ώστε να υπάρχει:

- I. μεγιστοποίηση του επιμερισμού του κόστους στις διάφορες υπηρεσίες,
- II. πρακτικότητα στην εφαρμογή των κλειδών καταμερισμού και
- III. αντικειμενική προώθηση της κοστοστρέφειας.

(9) Η μεθοδολογία LRAIC καθορίζει το επίπεδο του αποδοτικού κόστους που πρέπει να έχει ο Υπόχρεος Παροχέας και μπορεί να υπολογιστεί με δύο (2) διαφορετικές προσεγγίσεις, την Top-Down ή την Bottom-Up. Οι εν λόγω προσεγγίσεις μπορούν να χρησιμοποιηθούν συμπληρωματικά μεταξύ τους έτσι ώστε η προσέγγιση Top-Down να καθορίσει το επίπεδο του αποδοτικού κόστους και η προσέγγιση Bottom-Up να ελέγξει το επίπεδο της αποδοτικότητας του υπόχρεου οργανισμού ή/και υπόχρεου παροχέα. Το

αποδοτικό κόστος είναι καθοριστικός παράγοντας στην υλοποίηση οποιουδήποτε μοντέλου συμπίεσης τιμών και περιθωρίου κέρδους.

(10) Η προσέγγιση Top-Down λαμβάνει υπόψη ως πρωτεύοντα στοιχεία, τα στοιχεία από τα λογιστικά συστήματα του Υπόχρεου Παροχέα και υπολογίζει το κόστος μιας επιπρόσθετης μονάδας παραγωγής με εφαρμογή σχέσεων κόστους και όγκου κίνησης/δεδομένων σε διάφορα ιεραρχικά επίπεδα των διαδικασιών και δραστηριοτήτων παραγωγής.

(11) Η προσέγγιση Bottom-Up λαμβάνει υπόψη ως πρωτεύοντα στοιχεία τη ζήτηση για υπηρεσίες και προϊόντα και χρησιμοποιεί διάφορους αλγορίθμους έτσι ώστε να οικοδομηθεί ένα αποδοτικό δίκτυο, το οποίο να μπορεί να ικανοποιήσει τη συγκεκριμένη ζήτηση.

(12) Το κοινό κόστος είναι το κόστος το οποίο δεν σχετίζεται με την αποκλειστική παροχή μιας επιπρόσθετης μονάδας παραγωγής και συνδέεται με περισσότερες από μία υπηρεσίες ή/και προϊόντα. Οι υπηρεσίες και τα προϊόντα οφείλουν να επωμίζονται ένα λογικό μέρος του κοινού κόστους, βάσει της αρχής της Ισότιμης Αναλογικής Αύξησης (Equal Proportionate Mark-Up).

(13) Το κοινό κόστος, βάσει της αρχής της Ισότιμης Αναλογικής Αύξησης, καταμερίζεται στις διάφορες υπηρεσίες και προϊόντα αναλογικά προς το αυξητικό κόστος, το οποίο έχει ήδη καταμεριστεί σε αυτά.

Δυνατότητα
Υποβολής
ενστάσεων.

11. Σε περίπτωση ενστάσεως του Επιτρόπου στον υπολογισμό των παρεχόμενων τελών ή/και τιμών από τον Υπόχρεο Παροχέα ή/και Οργανισμό, ο Επίτροπος εντός είκοσι μίας (21) ημερών κοινοποιεί την αιτιολόγηση των ενστάσεων του στον Υπόχρεο Παροχέα ή/και Οργανισμό. Ο Υπόχρεος Παροχέας ή/και Οργανισμός δύναται να υποβάλει τις παραστάσεις του εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την κοινοποίηση των ενστάσεων του Επιτρόπου σε αυτόν. Ο Επίτροπος εντός είκοσι μίας (21) ημερών από την τελευταία υποβολή παραστάσεων του Υπόχρεου Παροχέα και/ή Οργανισμού, εκδίδει οριστική Απόφαση αναφορικά με τη μέθοδο υπολογισμού των τελών ή/και τιμών.

Κοινοποίηση
Στοιχείων για
κοστολογικά
συστήματα
υπόχρεου παροχέα.

12. Οι Υπόχρεοι Παροχείς οφείλουν να κοινοποιούν στον Επίτροπο σύμφωνα με τα χρονοδιαγράμματα που αναφέρονται στο Άρθρο 18 του παρόντος διατάγματος τα ακόλουθα:

- i. Ελεγμένες Οικονομικές Καταστάσεις για το έτος x-1
- ii. Χωριστούς λογαριασμούς για το έτος x-1
- iii. Απολογιστικά αποτελέσματα για όλες τις λιανικές υπηρεσίες και προϊόντα που αφορούν το οικονομικό έτος x-1 βάσει του ιστορικού κόστους και της μεθοδολογίας του πλήρως κατανεμημένου κόστους.
- iv. Απολογιστικά αποτελέσματα για όλες τις χονδρικές υπηρεσίες και προϊόντα που αφορούν το οικονομικό έτος x-1 βάσει του τρέχοντος κόστους και της μεθοδολογίας του Μακροπρόθεσμου μεσοσταθμικού αυξητικού Κόστους ή/και του Καθαρού Μακροπρόθεσμου μεσοσταθμικού αυξητικού Κόστους, ανάλογα με το τι εφαρμόζεται για κάθε υπηρεσία.
- v. Προϋπολογιστικά αποτελέσματα για όλες τις λιανικές υπηρεσίες και προϊόντα που αφορούν το οικονομικό έτος x βάσει του ιστορικού κόστους και της μεθοδολογίας του πλήρως κατανεμημένου κόστους.
- vi. Προϋπολογιστικά αποτελέσματα για όλες τις χονδρικές υπηρεσίες και προϊόντα που αφορούν το οικονομικό έτος x βάσει του τρέχοντος κόστους και της μεθοδολογίας του Μακροπρόθεσμου μεσοσταθμικού αυξητικού Κόστους ή/και του Καθαρού Μακροπρόθεσμου μεσοσταθμικού αυξητικού Κόστους, ανάλογα με το τι εφαρμόζεται για κάθε υπηρεσία.
- vii. Τα πραγματικά στοιχεία όγκου υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών και προϊόντων για όλες τις λιανικές και χονδρικές υπηρεσίες και προϊόντα που αφορούν απολογιστικά στοιχεία του οικονομικού έτους x-1 και το μοντέλο πρόβλεψης όγκου υπηρεσιών και προϊόντων ηλεκτρονικών επικοινωνιών για όλες τις λιανικές και χονδρικές υπηρεσίες και προϊόντα που αφορούν προϋπολογιστικά στοιχεία για το οικονομικό έτος x.
- viii. Πίνακα με τις χρησιμοποιηθείσες κλειδες επιμερισμού του κόστους και κλειδες επιμερισμού των εσόδων για τα απολογιστικά στοιχεία του οικονομικού έτους x-1 και τα προϋπολογιστικά στοιχεία του οικονομικού έτους x.
- ix. Πίνακα που περιλαμβάνει τις διαφοροποιήσεις των κλειδών επιμερισμού του κόστους και εσόδων μεταξύ του οικονομικού έτους x, x-1 και x-2.

- x. Στοιχεία που αφορούν τον καθορισμό του εύλογου περιθωρίου κέρδους, το οποίο υπολογίζεται βάσει της μεθοδολογίας του μεσοσταθμικού κόστους κεφαλαίου (Weighted Average Cost of Capital) και οφείλει να αντικατοπτρίζει το ευκαιριακό κόστος των κεφαλαίων, τα οποία είναι επενδυμένα σε στοιχεία δικτύου και άλλα σχετικά στοιχεία ενεργητικού.
- xi. Έκθεση συμφιλίωσης μεταξύ των αποτελεσμάτων των κοστολογικών συστημάτων για το οικονομικό έτος x-1 και των οικονομικών καταστάσεων για το οικονομικό έτος x-1.
- xii. Περιγραφή των κοστολογικών συστημάτων του Υπόχρεου Παροχέα, η οποία να συμπεριλαμβάνει κατά ελάχιστο τα ακόλουθα:
 - (α) Τη μεθοδολογία και διαδικασία κοστολόγησης.
 - (β) Τη μεθοδολογία υπολογισμού του εύλογου περιθωρίου κέρδους.
 - (γ) Τις μελέτες στις οποίες βασίζονται οι κλειδές επιμερισμού.
 - (δ) Τη μεθοδολογία υπολογισμού του όγκου καθώς επίσης και της πρόβλεψης του όγκου για τα προϋπολογιστικά στοιχεία.
 - (ε) Τη διαδικασία συλλογής στοιχείων που εισάγονται στα κοστολογικά συστήματα.
- xiii. Δήλωση συμμόρφωσης με τις πρόνοιες του παρόντος διατάγματος.

ΜΕΡΟΣ IV – ΚΟΣΤΟΛΟΓΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΓΕΡΗΤ

Κοστολογικός έλεγχος Λιανικών και Χονδρικών Υπηρεσιών και Προϊόντων Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών του Υπόχρεου Παροχέα.

13.(1) Για την εξέταση του κόστους των λιανικών υπηρεσιών υπόχρεου παροχέα, ο Επίτροπος αναπτύσσει αντίγραφο του κοστολογικού συστήματος (Replica) του Υπόχρεου Παροχέα με βάση τη μεθοδολογία του πλήρως κατανεμημένου κόστους (FDC).

(2) Για τον καθορισμό των τιμών των χονδρικών Υπηρεσιών ο Επίτροπος αναπτύσσει μοντέλα κοστολόγησης με βάση την μεθοδολογία που περιγράφεται στο Παράρτημα II τα οποία τηρούν τις γενικές αρχές του Νόμου σχετικά με τις Αρχές της Αποτελεσματικότητας, της μη Διάκρισης, της Διαφάνειας, της Αντικειμενικότητας, της Σημαντικότητας και Κατανομής του κόστους όπως αναφέρονται στα πλαίσια του παρόντος Διατάγματος.

Υποχρέωση συμπλήρωσης του Ηλεκτρονικών Αρχείων Αίτησης Δεδομένων (Data Request)

14.(1) Τα Ηλεκτρονικά Αρχεία Κοινοποίησης Κοστολογικών Στοιχείων ετοιμάζονται από τον Επίτροπο και κοινοποιούνται στους Υπόχρεους Παροχείς. Κάθε Υπόχρεος Παροχέας οφείλει να συμπληρώνει τα Ηλεκτρονικά Αρχεία (Data Request) για τα απολογιστικά αποτελέσματα που αφορούν το οικονομικό έτος x-1 καθώς επίσης και για τα προϋπολογιστικά αποτελέσματα που αφορούν το οικονομικό έτος x και να τα κοινοποιεί στον Επίτροπο σύμφωνα με τα χρονοδιαγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 18 του παρόντος Διατάγματος και τις πρόνοιες του παρόντος διατάγματος.

(2) Σε περίπτωση που ο Επίτροπος ζητήσει, για λόγους που αφορούν (α) την ορθότητα των υποβληθέντων στοιχείων ή/και (β) την παράλειψη κοινοποίησης στοιχείων, την εκ νέου συμπλήρωση των Ηλεκτρονικών Αρχείων από τον Υπόχρεο Παροχέα, τότε αυτά θα πρέπει να συμπληρώνονται εκ νέου και να κοινοποιούνται στον Επίτροπο εντός 15 ημερών από την ημερομηνία αποστολής του σχετικού αιτήματος από τον Επίτροπο.

(3) Σε περίπτωση που ο Υπόχρεος Παροχέας ακόμα και μετά το αίτημα του Επιτρόπου δεν κοινοποιήσει όλα τα στοιχεία που ζητούνται με τα Ηλεκτρονικά Αρχεία ή/και κοινοποιήσει στοιχεία τα οποία ο Επίτροπος δύναται να τεκμηριώσει ότι δεν ανταποκρίνονται στις αρχές βάσει των οποίων αυτά πρέπει να εξάγονται, ο Επίτροπος δύναται να χρησιμοποιεί για την συμπλήρωση των μη κοινοποιηθέντων ή λανθασμένων στοιχείων άλλες πηγές πληροφόρησης αποκλειστικά κατά τη διακριτική του ευχέρεια. Ο Επίτροπος οφείλει να τεκμηριώνει την κάθε επιλογή του.

Επεξεργασία στοιχείων στο Ηλεκτρονικό Αρχείο Κοινοποίησης Κοστολογικών Στοιχείων

15. (1) Ο έλεγχος των αποτελεσμάτων των κοστολογικών συστημάτων των Υπόχρεων Παροχέων διενεργείται από τον Επίτροπο σε πρώτο στάδιο από τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στα συμπληρωμένα Ηλεκτρονικά Αρχεία.

(2) Σε περίπτωση που στο πρώτο στάδιο ελέγχου ο Επίτροπος εντοπίσει θέματα τα οποία χρήζουν περαιτέρω διερεύνησης, τότε ο έλεγχος διευρύνεται στα κοστολογικά συστήματα του Υπόχρεου Παροχέα, και δύναται να περιλαμβάνει επί τόπου ενδελεχή έρευνα και μελέτη των συστημάτων, πληροφοριών και στοιχείων.

(3) Τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στα Ηλεκτρονικά Αρχεία αφού τύχουν ελέγχου και αξιολόγησης και ικανοποιήσουν τον Επίτροπο ότι αντανακλούν την ορθή εικόνα των αποτελεσμάτων των κοστολογικών στοιχείων του Υπόχρεου Παροχέα, εισάγονται στα Αυτοματοποιημένα Σύστημα Διεπαφών (AIS) και στα κοστολογικά μοντέλα του Επιτρόπου.

Χρήση αποτελεσμάτων κοστολογικών μοντέλων από τον Επίτροπο.

16. Τα αποτελέσματα των μοντέλων υπολογισμού του κόστους του Επιτρόπου χρησιμοποιούνται ως ακολούθως:

(1) Τα αποτελέσματα των κοστολογικών συστημάτων του Υπόχρεου Παροχέα αναφορικά με τις λιανικές υπηρεσίες και προϊόντα Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών, τα οποία έχουν κοινοποιηθεί σύμφωνα με τα άρθρο 18 του παρόντος διατάγματος, ελέγχονται σε σχέση και συνάρτηση με τα αποτελέσματα του αντιγράφου του κοστολογικού συστήματος (Replica) του Υπόχρεου Παροχέα που διατηρεί ο Επίτροπος.

Σε περίπτωση απόκλισης μεταξύ των αποτελεσμάτων των κοστολογικών συστημάτων του Υπόχρεου Παροχέα και του αντιγράφου του κοστολογικού συστήματος (Replica), ο Επίτροπος αποστέλλει τις παρατηρήσεις του στον Υπόχρεο Παροχέα για την τροποποίηση των δεδομένων, διαδικασιών και υπολογισμών που χρησιμοποιήθηκαν κατά τον υπολογισμό του κόστους κάθε λιανικής υπηρεσίας/προϊόντος με τη χρήση των κοστολογικών συστημάτων του. Ο Υπόχρεος Παροχέας υποχρεούται να χρησιμοποιήσει τα νέα στοιχεία στα κοστολογικά του συστήματα, να επαναυπολογίσει το κόστος των λιανικών υπηρεσιών/προϊόντων και να αποστείλει τα τροποποιημένα αποτελέσματα των κοστολογικών του συστημάτων, τα οποία ελέγχονται εκ νέου από τον Επίτροπο. Εάν ο Επίτροπος εξακολουθεί να έχει ενστάσεις τότε είναι δυνατόν η διαδικασία να επαναληφθεί.

(2) Τα αποτελέσματα των κοστολογικών συστημάτων του υπόχρεου παροχέα αναφορικά με τις χονδρικές υπηρεσίες και προϊόντα Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών, τα οποία έχουν κοινοποιηθεί σύμφωνα με τα άρθρο 18 του παρόντος διατάγματος, ελέγχονται σε σχέση και συνάρτηση με τα αποτελέσματα των κοστολογικών μοντέλων του Επιτρόπου βάσει της μεθοδολογίας του (καθαρού) μέσου μακροπρόθεσμου επαυξητικού κόστους [(Pure) LRIC] για τις ίδιες χονδρικές υπηρεσίες τηρουμένων των αρχών της αποτελεσματικότητας και της μη διάκρισης.

Σε περίπτωση απόκλισης μεταξύ των αποτελεσμάτων των κοστολογικών συστημάτων του Υπόχρεου Παροχέα και των αποτελεσμάτων των κοστολογικών μοντέλων του Επιτρόπου, ο Επίτροπος υιοθετεί τα αποτελέσματα τα οποία συνάδουν με την Αρχή της Αποτελεσματικότητας.

(3) Τα εν λόγω αποτελέσματα ελέγχονται περαιτέρω σύμφωνα με την Αρχή της μη διάκρισης, βάσει μοντέλου ελέγχου συμπίεσης περιθωρίου κέρδους μεταξύ χονδρικών και αντίστοιχων λιανικών τελών. Σε περίπτωση ύπαρξης συμπίεσης περιθωρίου κέρδους, τότε ο Επίτροπος αποφασίζει κατά περίπτωση, με γνώμονα την αποφυγή στρεβλώσεων στην αγορά, κατά πόσο η Αρχή της μη διάκρισης υπερισχύει της Κοστοστρέφειας.

(4) Τα αποτελέσματα του μοντέλου όγκου του Υπόχρεου Παροχέα, τα οποία έχουν κοινοποιηθεί σύμφωνα με τα άρθρο 18 του παρόντος διατάγματος, ελέγχονται σε σχέση και συνάρτηση με τα αποτελέσματα των μοντέλων του Επιτρόπου.

Καθορισμός Πλαισίου Λιανικών και Χονδρικών Τελών Υπηρεσιών Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών.

17. Με την ολοκλήρωση του ελέγχου των κοστολογικών συστημάτων ο Επίτροπος καθορίζει το πλαίσιο τιμών του Υπόχρεου Παροχέα σύμφωνα με τα άρθρα 20 (ιζ), 60 του Ν. 112(Ι) 2004 και το τέλος πρόσβασης στο δίκτυο Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών όσον αφορά την παροχή, πρόσβαση και διασύνδεση κατ' εφαρμογή των άρθρων 58, 59, 60, 60 Α, 60Β και 61 του Νόμου.

(1) Το πλαίσιο τιμών για τις λιανικές υπηρεσίες και προϊόντα, σε περίπτωση που ρυθμίζονται, βασίζεται στην Αρχή της Κοστοστρέφειας και καθορίζεται ως κατώτατο όριο βάσει των αποτελεσμάτων του ελέγχου των προϋπολογιστικών αποτελεσμάτων που αφορούν το οικονομικό έτος x, σύμφωνα με το άρθρο 16(1) του παρόντος διατάγματος, στα οποία περιλαμβάνονται εύλογο περιθώριο κέρδους που αντιπροσωπεύεται από το μεσοσταθμικό κόστος κεφαλαίου (WACC).

(2) Το πλαίσιο τελών για τις χονδρικές υπηρεσίες και προϊόντα καθορίζεται ως το ανώτατο όριο βάσει των αποτελεσμάτων του ελέγχου των προϋπολογιστικών αποτελεσμάτων που αφορούν το οικονομικό έτος x, σύμφωνα με το άρθρο 16(2) του παρόντος διατάγματος, στα οποία περιλαμβάνονται εύλογο περιθώριο κέρδους που αντιπροσωπεύεται από το μεσοσταθμικό κόστος κεφαλαίου (WACC).

ΜΕΡΟΣ VII – ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ – ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟΤΗΤΑ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Χρόνος
Συμμόρφωσης.

18. Ο Υπόχρεος Παροχέας, οφείλει να κοινοποιεί, κατά το έτος x, όλα τα στοιχεία που απαιτούνται στο παρόν διάταγμα, εντός τριών (3) μηνών μετά τη δημοσίευση των ελεγμένων οικονομικών καταστάσεων του, αλλά όχι αργότερα από τον όγδοο μήνα που ακολουθεί τη λήξη του οικονομικού έτους x-1.

Εμπιστευτικότητα
Πληροφοριών.

19. (1) Ο Επίτροπος διαφυλάττει και δέχεται ως εμπιστευτική κάθε πληροφορία που παρέχεται από πρόσωπο και κατηγοριοποιείται από αυτό ως εμπιστευτική, εκτός από τις περιπτώσεις όπου ο Επίτροπος έχει βάσιμους λόγους να κρίνει διαφορετικά. Ο Επίτροπος, λαμβάνοντας υπόψη το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την εθνική νομοθεσία σχετικά με το επιχειρηματικό απόρρητο, δύναται, κατά την κρίση του, να θεωρήσει ότι το δημόσιο συμφέρον που προκύπτει και συνδέεται με την ανάγκη για διαφάνεια απαιτεί την απόρριψη του αιτήματος των ενδιαφερομένων μερών που επιδιώκουν να μη δημοσιοποιηθεί το σύνολο ή μέρος των χωριστών λογαριασμών και των συναφών πληροφοριών, και να μην αποδεκτεί εξ' ολοκλήρου ή εν μέρει το αίτημα των ενδιαφερομένων μερών αναφέροντας και τη σχετική αιτιολογία.

(2) Ο Υπόχρεος Παροχέας δύναται να ζητεί από τον Επίτροπο, τουλάχιστον δεκαπέντε (15) εργάσιμες ημέρες πριν από την υποχρέωση, όπως αυτή επιβάλλεται στο άρθρο 12 του παρόντος Διατάγματος, και με ειδικά αιτιολογημένο έγγραφο αίτημα, τη μη δημοσίευση ορισμένων πληροφοριών που αποτελούν μέρος των εκθέσεων, χωριστών λογαριασμών και άλλων στοιχείων που κοινοποιούνται για λόγους προστασίας του εμπιστευτικού χαρακτήρα των πληροφοριών αυτών.

(3) Κατά την εξέταση αιτήματος ο Επίτροπος αποφασίζει λαμβάνοντας υπόψη του:

- (1) το βαθμό στον οποίο το σχετικό αίτημα κρίνεται εύλογο, λαμβάνοντας υπόψη το βαθμό εμπιστευτικότητας των εν λόγω πληροφοριών,
- (2) την ανάγκη δημοσιοποίησης πληροφοριών που θα είναι αρκετές για να επιτρέψουν σε άλλους Οργανισμούς και τυχόν ενδιαφερόμενους φορείς την κατανόηση και τον έλεγχο του αξιόπιστου της μεθόδου υπολογισμού των τελών των παρεχόμενων από τον Υπόχρεο Παροχέα υπηρεσιών και της σύγκρισής της με τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται από άλλους φορείς στο εσωτερικό και τα Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- (3) τη σχετική πρακτική που ακολουθείται από τις αρμόδιες ρυθμιστικές αρχές στα Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δημόσιες
Διαβουλεύσεις και
Ακροάσεις.

20. Ο Επίτροπος δύναται με Διάταγμα ή Απόφαση του να τροποποιεί ή/και να αντικαθιστά το παρόν Διάταγμα. Για την τροποποίηση του παρόντος Διατάγματος, ο Επίτροπος δύναται να προβαίνει σε διαβουλεύσεις ή/και ακροάσεις με τους ενδιαφερόμενους φορείς, και ειδικότερα τους παροχείς Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και τους εκπροσώπους των καταναλωτών ή χρηστών ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

Συμμόρφωση και
κυρώσεις .

21. Δυνάμει του εδαφίου (κ) του άρθρου 20 του Νόμου και χωρίς περιορισμό των τυχόν αυστηρότερων κυρώσεων που μπορεί να προβλέπει ο Νόμος, τα δυνάμει αυτού εκδιδόμενα Διατάγματα, Αποφάσεις ή οι όροι της σχετικής άδειας του Υπόχρεου Παροχέα, ο Επίτροπος δύναται να επιβάλει διοικητικό πρόστιμο, κατ' εφαρμογή του Διατάγματος περί Συλλογής Πληροφοριών και Επιβολής Διοικητικού Προστίμου σε κάθε υπόχρεο οργανισμό που παραβιάζει οποιαδήποτε από τις υποχρεώσεις του που ορίζονται στο παρόν Διάταγμα.

ΜΕΡΟΣ VIII – ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Κατάργηση
Κ.Δ.Π. 320/2008.

22. Με την έναρξη ισχύος του παρόντος Διατάγματος, καταργείται το περί Καθορισμού Μεθοδολογίας Υπολογισμού του Κόστους και Μεθοδολογίας Λογιστικού Διαχωρισμού, Διάταγμα του 2008 (ΚΔΠ 320/2008)

Έναρξη Ισχύος.

23.(1) Το παρόν Διάταγμα, τίθεται σε ισχύ εντός 60 ημερών από τη δημοσίευση του στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι
(Άρθρο 6(5))

Χονδρικές Υπηρεσίες

Α. ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΕΣ			
	Έτος Αναφοράς	Προηγούμενο έτος	
Κύκλος εργασιών			$\alpha 1$
Μεταβιβαστικές πληρωμές από λιανική πώληση ιδίου Υπόχρεου Οργανισμού ανά κατηγορία			
Μεταβιβαστικές πληρωμές από χονδρικές υπηρεσίες/ προϊόντα ιδίου Υπόχρεου Οργανισμού ανά κατηγορία			
Από άλλους παροχείς Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών συνολικά			
Λειτουργικό κόστος			$\beta 1$
Απόδοση			$\gamma 1 = \alpha 1 - \beta 1$
Ο υπολογισμός της απόδοσης πρέπει να είναι συνεπής με τη βάση υπολογισμού του κόστους κεφαλαίου.			
Β. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΦΥΛΛΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ			
	Έτος Αναφοράς	Προηγούμενο έτος	
Πάγιο ενεργητικό			
Υλικά πάγια στοιχεία ενεργητικού			
Άυλα πάγια στοιχεία ενεργητικού			
Επενδύσεις			
Σύνολο παγίου ενεργητικού			$\alpha 1$
Τρέχον ενεργητικό			
Αποθέματα			
Χρεώστες			
Επενδύσεις			
Ρευστά διαθέσιμα στην τράπεζα και στο ταμείο			
Σύνολο τρέχοντος ενεργητικού			$\beta 2$
Πιστωτές			$\gamma 2$
Προβλέψεις για υποχρεώσεις και επιβαρύνσεις			$\delta 2$
Μέσο απασχολούμενο κεφάλαιο			$\epsilon 2 = \alpha 2 + \beta 2 - \gamma 2 - \delta 2$
Γ. ΑΠΟΔΟΣΗ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ			
	Τρέχον έτος	Προηγούμενο έτος	
Απόδοση			$\alpha 3$
Μέσο απασχολούμενο κεφάλαιο			$\beta 3$
Απόδοση μέσου απασχολούμενου κεφαλαίου			$\gamma 3 = \alpha 3 / \beta 3$

Λιανικές Υπηρεσίες

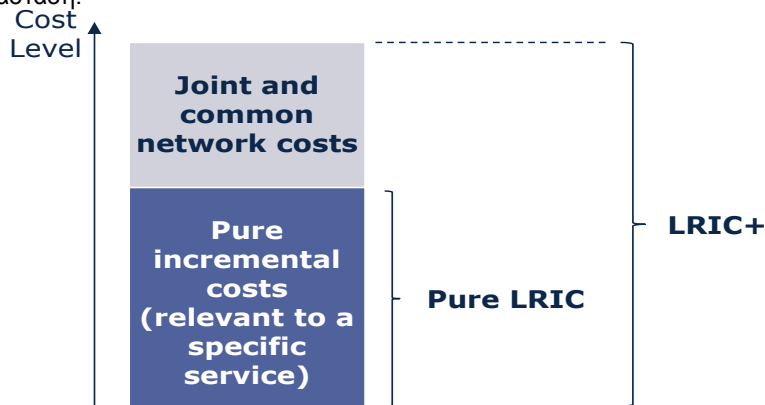
Α. ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΕΣ			
	Έτος Αναφοράς	Προηγούμενο έτος	
Κύκλος εργασιών			α_1
Λειτουργικό κόστος			
Λειτουργικό κόστος που αντιστοιχεί ειδικά στο λιανεμπόριο			
Τέλη μεταφοράς			
Προσαρμογές λειτουργικού κόστους			
Συνολικό λειτουργικό κόστος			β_1
Απόδοση (εκτός τυχόν εισφορών καθολικής υπηρεσίας)			$\gamma_1 = \alpha_1 - \beta_1$
Εισφορές καθολικής υπηρεσίας από άλλους Υπόχρεους Παροχείς (εάν υπάρχουν)			δ_1
Απόδοση (συμπεριλαμβανομένων των εισφορών καθολικής υπηρεσίας, εάν υπάρχουν)			$\epsilon_1 = \gamma_1 + \delta_1$
Ο υπολογισμός της απόδοσης πρέπει να είναι συνεπής με τη βάση υπολογισμού του κόστους κεφαλαίου.			
Β. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΦΥΛΛΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ			
	Έτος Αναφοράς	Προηγούμενο έτος	
Πάγιο ενεργητικό			
Υλικά πάγια στοιχεία ενεργητικού			
Άυλα πάγια στοιχεία ενεργητικού			
Επενδύσεις			
Σύνολο παγίου ενεργητικού			α_2
Τρέχον ενεργητικό			
Αποθέματα			
Χρεώστες			
Επενδύσεις			
Ρευστά διαθέσιμα στην τράπεζα και στο ταμείο			
Σύνολο τρέχοντος ενεργητικού			β_2
Πιστωτές			γ_2
Προβλέψεις για υποχρεώσεις και επιβαρύνσεις			δ_2
Μέσο απασχολούμενο κεφάλαιο			$\epsilon_2 = \alpha_2 + \beta_2 - \gamma_2 - \delta_2$
Γ. ΑΠΟΔΟΣΗ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ			
	Έτος Αναφοράς	Προηγούμενο έτος	
Απόδοση			α_3
Μέσο απασχολούμενο κεφάλαιο			β_3
Απόδοση μέσου απασχολουμένου κεφαλαίου			$\gamma_3 = \alpha_3 / \beta_3$

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ
(Άρθρο 13(2))
ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΟΣΤΟΛΟΓΙΚΩΝ ΜΟΝΤΕΛΩΝ

1. Κοινά Θέματα για τα μοντέλα Μοντέλα LRIC (bottom up) δικτύου κινητής και σταθερής

1.1. Πρότυπο κόστους (Cost Standard)

Οι φωνητικές κλήσεις τερματισμού κοστολογούνται με δύο προσεγγίσεις με βάση τη μεθοδολογία του LRIC, ανάλογα με τον τρόπο αντιμετώπισης των κοινών δαπανών και εξόδων (joint and common costs), όπως απεικονίζεται στην παρακάτω γραφική παράσταση:

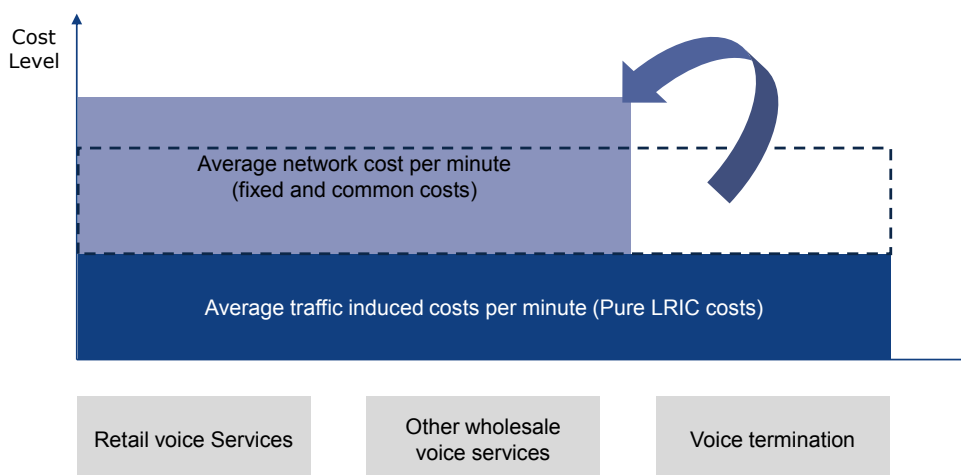

Πίνακας 1: Δαπάνες με βάση το πρότυπο του καθαρό LRIC (Pure LRIC) και LRIC +

Με βάση τον πιο πάνω πίνακα, το κόστος τερματισμού φωνής θα συγκεντρώνει διάφορα υποσύνολα του κόστους ανάλογα με το αν ακολουθείται το Πρότυπο του Pure LRIC ή LRIC +:

- Pure LRIC: Μόνο πρόσθετες δαπάνες που συνδέονται άμεσα με την παροχή υπηρεσιών τερματισμού φωνητικών κλήσεων θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται (π.χ. μεταβλητό κόστος που σχετίζεται με BTSs).
- LRIC +: Σύμφωνα με αυτό το Πρότυπο, τα κοινά έξοδα και δαπάνες (π.χ. δαπάνες για άδειες χρήσης) μπορούν να προστεθούν στο πρόσθετο κόστος (incremental cost).

Τα τέλη τερματισμού κινητής και σταθερής (MTRs/FTRs) εφαρμόζεται η μεθοδολογία Pure LRIC κατά την οποία η σχετική προσαύξηση (increment) αφορά την χονδρική υπηρεσία τερματισμού κλήσεων στην οποία περιλαμβάνονται μόνο το κόστος που θα μπορούσε να αποφευχθεί (avoidable cost). Για τις υπόλοιπες υπηρεσίες, για να καταστεί δυνατή η ανάκτηση των κοινών δαπανών, ο υπολογισμός θα βασίζεται στη μεθοδολογία του LRIC +, η οποία επιτρέπει την ανάκτηση των κοινών δαπανών και εξόδων οι οποίες δεν είναι επαυξητικές (incremental) σε οποιαδήποτε δεδομένη υπηρεσία. Στο πλαίσιο της προσέγγισης αυτής, σταθερές και κοινές δαπάνες θα πρέπει να ανακτώνται κατά τον ακόλουθο τρόπο:

Πίνακας 2: Επισκόπηση της προσέγγισης που θα ακολουθηθεί για την ανάκτηση πάγιων και κοινών δαπανών στο πλαίσιο του προτεινόμενου πρότυπου κοστολόγησης

1.2. Κατανομή κοινών δαπανών

Οι μεθοδολογίες για την κατανομή των κοινών δαπανών είναι οι ακόλουθες:

- *Equi-proportional Mark-Up (EPMU)*, κατανομή των κοινών δαπανών και των κοινών στοιχείων κόστους σε υπηρεσίες κατ' αναλογία προς το πρόσθετο (*incremental*) κόστος.
- *Effective capacity*, κατανέμει κοινές δαπάνες και κοινά στοιχεία κόστους με βάση τη χρήση από κάθε υπηρεσία σε ώρα αιχμής, χρησιμοποιώντας τον ίδιο τρόπο δρομολόγησης (*routing table*) που ορίστηκε για την κατανομή του καθαρού πρόσθετου κόστους (*incremental cost*).

Η προσέγγιση «*Effective capacity*» αντιπροσωπεύει με μεγαλύτερη ακρίβεια τον τρόπο με τον οποίο κοινές δαπάνες που σχετίζονται με το δίκτυο θα πρέπει να κατανέμονται μεταξύ των υπηρεσιών, δεδομένου ότι θα παρέχει ίδιο τρόπο κατανομής (*routing table*) των κοινών δαπανών με αυτό που χρησιμοποιείται για την κατανομή του καθαρού πρόσθετου κόστους. Ο Επίτροπος θεωρεί επίσης ότι η χρήση της συγκεκριμένης προσέγγισης θα επιτρέψει την καλύτερη αναγνώριση των κοινών εξόδων που πρέπει να αποδοθεί στις υπηρεσίες που παρέχονται μέσω δικτύων σε πρώιμο στάδιο, όπως η τέταρτη γενιά (4G) και υπηρεσιών FTTH.

Σε αντίθεση με τα κοινά έξοδα και δαπάνες που σχετίζονται με το δίκτυο, οι κοινές δαπάνες που σχετίζονται με γενικά και διοικητικά έξοδα συνήθως δεν αφορούν συνήθως μόνο ένα συγκεκριμένο σύνολο υπηρεσιών. Ο καθορισμός μέτρου της «αποτελεσματικής χωρητικότητας» για τις εν λόγω δαπάνες δεν είναι συχνά προφανής. Ο Επίτροπος προτίθεται, για το λόγο αυτό, να υιοθετηθεί μια κοινή προσέγγιση όσον αφορά την εφαρμογή EPMU για την κατανομή των γενικών και διοικητικών εξόδων σε υπηρεσίες.

1.3. Αποτίμηση περιουσιακών στοιχείων

Ο Επίτροπος προσδιορίζει δύο κύριες δυνητικές προσεγγίσεις για να χρησιμοποιηθούν για την αποτίμηση περιουσιακών στοιχείων:

- *Ιστορικό κόστος (HCA)* είναι η μέση τιμή που έχει καταβληθεί κατά το παρελθόν από την εταιρεία για την απόκτηση ενός περιουσιακού στοιχείου, με βάση τα λογιστικά βιβλία
- Η λογιστική τρέχοντος κόστους (*CCA*) αντικατοπτρίζει την τρέχουσα και την αναμενόμενη αγοραία αξία των στοιχείων ενεργητικού

Ο Επίτροπος εφαρμόζει τις ακόλουθες προσεγγίσεις για την αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων ως ακολούθως:

- *Δίκτυα κινητών επικοινωνιών*: Όλα τα στοιχεία ενεργητικού πρέπει να αποτιμώνται με βάση την προσέγγιση του CCA
- *Σταθερά δίκτυα*: Όλα τα στοιχεία ενεργητικού, εκτός τεχνικά έργα υποδομής, θα πρέπει να αποτιμηθούν με βάση την προσέγγιση του CCA. Στοιχεία ενεργητικού που αφορούν τεχνικά έργα υποδομής θα αποτιμώνται σύμφωνα με τους ακόλουθους κανόνες:
 - Στοιχεία Τεχνικά έργα υποδομής που έχουν εγκατασταθεί πριν από την 1/1/2016 θα αποτιμούνται με προσέγγιση HCA.
 - Τεχνικά έργα υποδομής που αναπτύσσονται μετά την 1/1/2016 θα αποτιμούνται στο πλαίσιο της προσέγγισης CCA.

1.4. ΜΕΣΟΣΤΑΘΜΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ (WACC)

Η κοστολόγηση των υπηρεσιών πρέπει να λαμβάνει υπόψη μια εύλογη απόδοση του επενδυθέντος κεφαλαίου την οποία ο παροχέας θα είναι σε θέση να επιτύχει σε μια πραγματικά ανταγωνιστική αγορά. Προκειμένου να εκτιμηθεί το εύλογο ποσό της απόδοσης, ο Επίτροπος προτείνει τη χρήση του μέσου σταθμισμένου κόστους κεφαλαίου (WACC), το οποίο ορίζεται ως το άθροισμα του σταθμισμένου κόστους κεφαλαίου και χρέους. Αυτοί οι συντελεστές στάθμισης βασίζονται στην αγοραία αξία του χρέους και ιδίων κεφαλαίων, αντιστοίχως.

Η χρήση του WACC εφαρμόζεται ως εξής:

- *Σταθερά δίκτυα*: Το ποσό αυτό αφορά τον παροχέα με σημαντική ισχύ στην αγορά (SMP), δεδομένου ότι το μοντέλο θα αντικατοπτρίζει τις δραστηριότητές του
- *Κινητά δίκτυα*: Τα εν λόγω στοιχεία πηγάζουν από τρεις φορείς εκμετάλλευσης δικτύων κινητής τηλεφωνίας που δραστηριοποιούνται στην κυπριακή αγορά κινητής τηλεφωνίας. Η τιμή που θα ληφθεί υπόψη στο μοντέλο θα λαμβάνεται ως ο σταθμισμένος μέσος όρος (συνδρομητές) από τις τιμές που παρέχονται από τους ΜΝΟς.

Ο Επίτροπος μπορεί τελικά να προσαρμόσει τα αριθμητικά στοιχεία που θα παρέχουν οι φορείς εκμετάλλευσης, εάν κρίνει ότι δεν είναι αντιπροσωπευτικά των συνθηκών της αγοράς στην Κύπρο, ή τα παρεχόμενα αριθμητικά στοιχεία δεν έχουν αιτιολογηθεί επαρκώς από τους φορείς εκμετάλλευσης.

1.5. Μέθοδος απόσβεσης

Ο τρόπος ανάκτησης του κόστους με την πάροδο του χρόνου εξαρτάται σε πολύ μεγάλο βαθμό από τη μέθοδο απόσβεσης. Ο Επίτροπος θεωρεί ότι, κατά την εκτίμηση του ετήσιου κόστους για τα περιουσιακά στοιχεία, η αρχή του *Financial Capital Maintenance (FCM)* θα πρέπει να τύχει εφαρμογής. Η εν λόγω διατήρηση επιτυγχάνεται όταν η αξία των ιδίων κεφαλαίων είναι η ίδια σε πραγματικούς όρους κατά την έναρξη και κατά τη λήξη της περιόδου. Στην πράξη, η μέθοδος αυτή διασφαλίζει ότι οι δαπάνες που πραγματοποιούνται για την παροχή υπηρεσιών ανακτώνται, συμπεριλαμβανομένου και κατάλληλου επιπέδου κέρδους.

Η μέθοδος απόσβεσης που εφαρμόζεται στα μοντέλα Bottom Up είναι η Οικονομική απόσβεση, η οποία θα υπολογίζεται στα υποδείγματα σύμφωνα με τον εξής τύπο:

$$d_i = I \cdot \frac{p_i}{\sum_{n=i_0}^{i_0+UL-1} (p_n \cdot \alpha_n)}$$

Όπου:

- d_i είναι το ετήσιο κόστος κατά το έτος i (κατά την ωφέλιμη διάρκεια ζωής)
- I είναι η επένδυση που συνδέεται με το περιουσιακό στοιχείο
- P_i είναι η τιμή αναφοράς του περιουσιακού στοιχείου για το έτος i
- UL είναι η ωφέλιμη ζωή του περιουσιακού στοιχείου
- i_0 είναι το έτος κατά το οποίο έγινε η αγορά του περιουσιακού στοιχείου
- α_i είναι το κόστος τους συντελεστή κεφαλαίου και υπολογίζεται με τον ακόλουθο τύπο:

$$\alpha_i = (1 + WACC)^{-(i-i_0+1)}$$

1.6. Χρονική Περίοδος Μοντελοποίησης

Δεδομένου ότι το κόστος ανά μονάδα των υπηρεσιών υπολογίζεται ανάλογα με τη ζήτηση σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο, η χρονική περίοδος μοντελοποίησης θα είναι καθοριστικής σημασίας για το πεδίο εφαρμογής και ανάλυσης των αποτελεσμάτων των μοντέλων.

Δίκτυα σταθερής και κινητής τηλεφωνίας έχουν πλέον τελείως καθιερωθεί στην Κυπριακή Δημοκρατία επί πολλά έτη, τα οποία καλύπτουν τη συντριπτική πλειονότητα του πληθυσμού. Προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ιστορική ανάπτυξη σταθερών και κινητών δικτύων, και να λάβουν ακριβή αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων της υποδομής, και να είναι σε θέση να σταθμίσουν τα μοντέλα, κρίνεται απαραίτητο όπως το υπό αναφορά χρονοδιάγραμμα να αρχίζει κατά το παρελθόν. Ωστόσο, ο Επίτροπος δεν κρίνει απαραίτητο να ανατρέξει στα αρχικά στάδια χρήσης κινητών και σταθερών δικτύων, δεδομένου ότι θα αύξανε την πολυπλοκότητα της διαδικασίας ανάπτυξης των μοντέλων.

Ο Επίτροπος θεωρεί ότι ένα χρονικό πλαίσιο από το 2010 θα συγκεντρώνει επαρκείς πληροφορίες οι οποίες θα αντανακλούν ορθά το καθεστώς σταθερών και κινητών δικτύων στις αρχές του 2016. Η προθεσμία αυτή θα είναι επαρκής για την αποτίμηση περιουσιακών στοιχείων, παρέχοντας τη δυνατότητα των στοιχείων που θα περιλαμβάνονται στα μοντέλα για να συμφιλωθούν με τα ιστορικά στοιχεία των παροχών.

Όσον αφορά το τελευταίο έτος της προθεσμίας, μια εύλογη διάρκεια του χρονικού διαστήματος που θα αφορούν τα μοντέλα θα πρέπει να ληφθεί υπόψη, προκειμένου να εφαρμοστεί δεόντως η προσέγγιση της οικονομικής απόσβεσης, η οποία απαιτεί τον καθορισμό της ζήτησης, τουλάχιστον, καθ' όλη τη διάρκεια της χρήσιμης ζωής των στοιχείων του ενεργητικού. Δεδομένου ότι οι υποδομές σταθερών δικτύων μπορεί να διαρκέσουν μέχρι 30-40 χρόνια, θεωρείται ότι το μοντέλο θα πρέπει να περιλαμβάνει look-forward περίοδο που να εκτείνεται έως το 2050, οπότε η προθεσμία θα καλύπτει το διάστημα από το 2010 έως το 2050.

1.7. Επεξεργασία των πληροφοριών

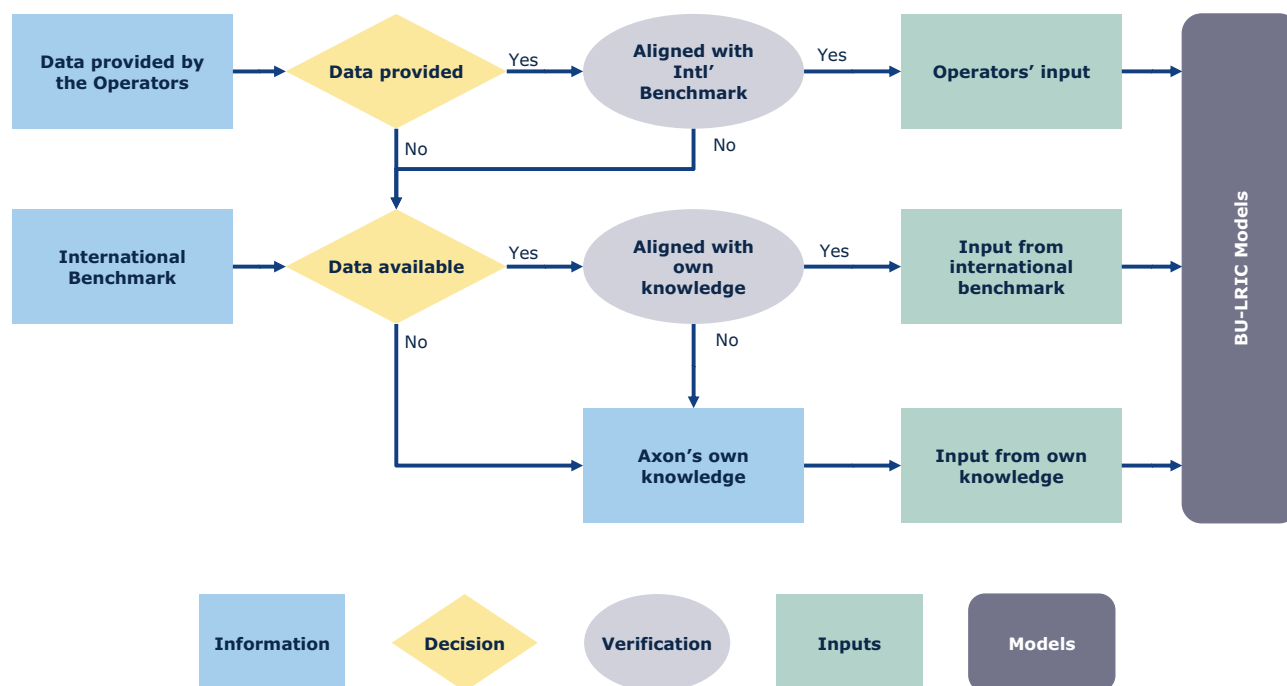
Τα BULRIC μοντέλα απαιτούν την εισαγωγή σημαντικού αριθμού πληροφορήσης για να είναι σε θέση να μοντελοποιήσει το δίκτυο με ακρίβεια και να αντικατοπτρίσουν αξιόπιστα τις ιδιαιτερότητες της κυπριακής αγοράς. Απαιτούμενα δεδομένα εισόδου περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, πληροφορίες σχετικά με τον όγκο κίνησης, στατιστικές σχετικά με την κίνηση, την κάλυψη δικτύου, τον αριθμό των στοιχείων του δικτύου, την τοποθεσία του δικτύου, τους κανόνες διαστασιολόγησης του δικτύου ή των κεφαλαιουχικών και λειτουργικών δαπανών του μοναδιαίου κόστους.

Ο Επίτροπος θα χρησιμοποιεί τις πληροφορίες που θα παρέχουν οι παροχείς ως την πρωταρχική και προτιμότερη πηγή για την τροφοδότηση και τη βαθμονόμηση των BULRIC μοντέλων. Για τον σκοπό αυτό, ο Επίτροπος αναπτύσσει ηλεκτρονικά αρχεία κοινοποίησης στοιχείων.

Σε περίπτωση που μια πληροφορία δεν είναι διαθέσιμη ή δεν παρέχεται από τους παροχείς, ο Επίτροπος θα προσφύγει στη χρήση διεθνών προτύπων ως προτιμώμενη εναλλακτική πηγή δεδομένων.

Σε περίπτωση που ένα συγκεκριμένο τμήμα των δεδομένων που υποβάλλουν οι φορείς εκμετάλλευσης δεν θεωρείται επαρκώς αξιόπιστο από τον Επίτροπο (για παράδειγμα, σε περίπτωση ουσιαστικής απόκλισης σε σχέση με τα διεθνή πρότυπα), θα καλέσει τον παροχέα για να δικαιολογήσει τα δεδομένα με αποδεικτικά στοιχεία. Σε περίπτωση που οι εξηγήσεις αυτές δεν κρίνονται αποδεκτές και, ως εκ τούτου, τα δεδομένα δεν θεωρούνται επαρκώς αξιόπιστα, ο Επίτροπος μπορεί να προσφύγει στη χρήση διεθνών στοιχείων, ως προτιμώμενη εναλλακτική πηγή δεδομένων.

Στην παρακάτω εικόνα απεικονίζεται το διάγραμμα που θα εφαρμόσει ο Επίτροπος για τον καθορισμό των κατάλληλων πηγών δεδομένων στην εφαρμογή των μοντέλων BULRIC:

Πίνακας 3: Διάγραμμα της διαδικασίας αναθεώρησης στοιχείων του ΓΕΡΗΤ.

1.8. Ζήτηση

Η ζήτηση είναι βασικό στοιχείο για την εφαρμογή ενός μοντέλου BULRIC, δεδομένου ότι η διαστασιοποίηση αλγορίθμων έχει σχεδιαστεί με βάση την προσέγγιση του bottom-up. Στο πλαίσιο αυτό, ο Επίτροπος θεωρεί ότι αυτή η συμβολή θα πρέπει να υπολογίζεται με βάση τα ακόλουθα στοιχεία:

- Απολογιστικά στοιχεία κίνησης/ζήτησης (Historic Traffic Demand), για την απολογιστική περίοδο, όσον αφορά τους χρήστες, τις γραμμές πρόσβασης, τα δεδομένα κίνησης, voice traffic και σε άλλες.
- Προβλέψεις κίνησης/ζήτησης, που αναμένεται κατά την προσεχή περίοδο, αύξηση από έτος σε έτος και εκφράζεται ως ποσοστό της συνολικής κυκλοφορίας (ή η μέση) ανά έτος σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος.

Προκειμένου να εξασφαλίσει την ευθυγράμμιση της ζήτησης της κίνησης που πρέπει να συμπεριληφθεί στα BULRIC μοντέλα με την Κυπριακή πραγματικότητα της αγοράς, οι πληροφορίες αυτές θα ζητηθούν από τους παροχείς.

Ωστόσο, ο Επίτροπος μπορεί τελικά να προσαρμόσει τα αριθμητικά στοιχεία που θα ληφθούν από τους παροχείς, εάν κρίνει ότι δεν είναι αντιπροσωπευτικά των συνθηκών αγοράς στην Κύπρο, ή τα παρεχόμενα αριθμητικά στοιχεία δεν έχουν αιτιολογηθεί επαρκώς από τους παροχείς. Τα δεδομένα θα αξιολογηθούν λαμβάνοντας υπόψη:

- Η εξέλιξη της ζήτησης που παρατηρείται κατά την απολογιστική περίοδο και, ιδίως, η μηνιαία κατανάλωση ανά συνδρομητή (π.χ. λεπτά φωνητικής επικοινωνίας)
- Η εξέλιξη που παρατηρείται σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες με παρόμοια χαρακτηριστικά και όπου η ανάπτυξη των δικτύων νέας γενιάς (NGN) παρουσιάζουν μια πιο ανεπτυγμένη κατάσταση.

Σε περίπτωση που δεν παρέχονται προβλέψεις από τους παροχείς, ο Επίτροπος θα καθορίσει προβλέψεις κίνησης με βάση τα απολογιστικά στοιχεία κίνησης που καταγράφηκαν στην Κυπριακή αγορά καθώς και σε άλλες ευρωπαϊκές αγορές. Οι προβλέψεις αυτές είναι κατά κανόνα κατά τη μηνιαία κατανάλωση ανά συνδρομητή, προκειμένου να εξασφαλιστούν οι σχετικές προβλέψεις οι οποίες να ευθυγραμμίζονται με την πραγματικότητα της αγοράς.

2. Μοντέλο BULRIC για δίκτυα κινητής τηλεφωνίας

2.1. Ορισμός Παροχέα

Τα χαρακτηριστικά του προτεινόμενου φορέα αναφοράς που εξομοιώνεται στο μοντέλο για το δίκτυο της κινητής τηλεφωνίας συνοψίζονται κατωτέρω:

- 1) Είδος της επιχείρησης: Υποθετικός υφιστάμενος φορέας εκμετάλλευσης
- 2) Μεριδίο αγοράς: 33,3 %
- 3) Κάλυψη: Σταθμισμένος μέσος όρος (συνδρομητές) όσον αφορά τα επίπεδα κάλυψης, για κάθε τεχνολογία, από τους τρεις υπάρχοντες ΜΝΟ.
- 4) Ραδιοφάσμα: Μέσο εύρος ζώνης του ραδιοφάσματος από τους τρεις υφιστάμενους ΜΝΟ
- 5) Αρχιτεκτονική δικτύου και τοπολογία που μοντελοποιείται

2.2. Καθορισμός των πρόσθετων στοιχείων κόστους (increments)

Κατά την εφαρμογή του LRIC στις υπηρεσίες τερματισμού χονδρικών κλήσεων περιλαμβάνεται μόνο το κόστος, το οποίο θα μπορούσε να αποφευχθεί. Αναφορικά με τον τρόπο με τον οποίο οι άλλες υπηρεσίες θα ομαδοποιηθούν σε διαδοχικά στάδια, βασίζονται σε μία από τις ακόλουθες προσεγγίσεις:

- ▶ *Τεχνολογία*: οι υπηρεσίες ομαδοποιούνται σε προσαυξήσεις σύμφωνα με την τεχνολογία (δηλαδή GSM, UMTS, LTE). Η προσέγγιση αυτή χρησιμοποιείται πιο συχνά από τους παροχείς για την υποστήριξη και την αποδοτικότητα των συστημάτων τιμολόγησης του μεταβλητού κόστους (εκτίμηση)
- ▶ *Με βάση τις συμβάσεις παροχής υπηρεσιών*: προσαυξήσεις για τις βασικές υπηρεσίες (για παράδειγμα, εγγραφής φωνής, δεδομένων και άλλες υπηρεσίες). Η εναλλακτική αυτή λύση είναι συχνότερη μεταξύ των ΕΡΑ, δεδομένου ότι κύριο μέλημα είναι να προσδιοριστούν εκείνες οι οποίες οφείλονται άμεσα σε ορισμένες κατηγορίες υπηρεσιών. Για παράδειγμα, το sms-centre σχετίζεται μόνο με υπηρεσίες SMS, ανεξάρτητα από την τεχνολογία.

Ο Επίτροπος θεωρεί ότι θα είχε νόημα η διάκριση από την τεχνολογία, δεδομένου ότι μπορεί να μοιάζει με τη διαδικασία των επενδύσεων των φορέων εκμετάλλευσης κινητής τηλεφωνίας, με τα οποία τα μεταγενέστερα λαμβάνονται οι αποφάσεις σχετικά με το αν, και με ποιο ρυθμό, διαδοχικά οι τεχνολογίες που διατίθενται στην αγορά. Ωστόσο, ο Επίτροπος πιστεύει επίσης ότι, για ρυθμιστικούς σκοπούς, κινητές υπηρεσίες χονδρικής δεν πρέπει να ρυθμίζονται βάσει της χρησιμοποιούμενης τεχνολογίας. Βάσει των ανωτέρω, ο Επίτροπος θα ομαδοποιήσει τις υπόλοιπες υπηρεσίες ανάλογα με τον τύπο τους. Δηλαδή, οι ακόλουθες αυξήσεις θα ορίζονται στο μοντέλο από τα κάτω προς τα επάνω για δίκτυα κινητής τηλεφωνίας:

- Τερματισμός φωνητικών κλήσεων και μηνυμάτων
- Άλλες υπηρεσίες φωνής και μηνυμάτων

2.3. Τεχνολογία δικτύου και εκτιμήσεις

Κινητή πρόσβαση δικτύου

Κατά κανόνα, τα χαρακτηριστικά κάθε τεχνολογίας (καθώς και η διαστασιολόγηση) εξετάζονται χωριστά (όσον αφορά την κάλυψη, τη ζήτηση και το ραδιοφάσμα). Οι τεχνολογίες που βασίζονται στο δίκτυο πρόσβασης είναι οι εξής:

- 2G (GSM)
- (UMTS) Τρίτης Γενιάς (3G)
- 4G (LTE) και 4.5G

Στη σύσταση της Επιτροπής αναφέρεται ότι «το μοντέλο κόστους πρέπει να βασίζεται σε αποδοτικές τεχνολογίες διαθέσιμες κατά το χρονικό διάστημα που προβλέπεται για το μοντέλο». Δεδομένου ότι και οι τρεις τεχνολογίες έχουν σημαντική παρουσία στη χώρα, ο Επίτροπος πιστεύει ότι όλα αυτά θα πρέπει να καταγράφονται στο model transmission δικτύου

Οι συνηθέστερες χρησιμοποιούμενα τεχνολογίες μεταφοράς είναι οι εξής:

- Microwave Links
- Μισθωμένες γραμμές
- Οπτικών ινών /dark fibre

Κατά κανόνα, η επιλογή μιας τεχνολογίας ή της άλλης εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την απαιτούμενη χωρητικότητα (εύρος ζώνης) του δικτύου, και το γεωγραφικό περιβάλλον των εγκαταστάσεων. Για παράδειγμα, μπορεί να προτιμηθεί η χρήση οπτικών ινών με υψηλή χωρητικότητα σύνδεσης όταν απαιτείται, αλλά μπορεί να μην είναι οικονομικά αποδοτική όταν γίνει με χαμηλότερη χωρητικότητα. Από την άλλη πλευρά, συνδέσεις microwave links ενδέχεται να είναι περισσότερο αποτελεσματικές σε σχέση με το κόστος για τη σύνδεση σταθμών βάσης στις πιο απομονωμένες περιοχές.

Επειδή και οι τρεις επιλογές γενικά χρησιμοποιούνται από φορείς εκμετάλλευσης κινητών επικοινωνιών σε παγκόσμια κλίμακα, ο Επίτροπος θεωρεί σκόπιμο να περιληφθούν όλες στο μοντέλο. Η χρήση μείγματος αυτών των τεχνολογιών εξαρτάται από την πραγματική χρήση των τεχνολογιών αυτών από τους ΜΝΟ.

Core δίκτυο

Υπάρχουν δύο διαφορετικές τεχνολογίες που είναι δυνατόν να οριστούν για τη μοντελοποίηση του δικτύου κορμού:

- Το 3GPP παραδοσιακό δίκτυο κορμού: Αρχιτεκτονική που χρησιμοποιείται συνήθως από τους φορείς εκμετάλλευσης με δίκτυα 2G/3G. Η δομή αυτή περιλαμβάνει το διαχωρισμό μεταξύ του οργάνου χειρισμού (msc-s) και το στρώμα (MGW).
- Evolved core network: Κοινή λύση που εφαρμόζεται όταν οι LTE υπηρεσίες χρησιμοποιούνται από φορέα εκμετάλλευσης. Στο πλαίσιο του δικτύου κορμού, η αρχιτεκτονική NGN είναι η βασισμένη σε IP.

Δεδομένου ότι οι τρεις τεχνολογικές δυνατότητες πρόσβασης θα ληφθούν υπόψη στο μοντέλο, ο Επίτροπος θεωρεί ότι είναι αναγκαίο να εξετάσει την ανάπτυξη ενός κεντρικού δικτύου (3GPP παραδοσιακού δικτύου για πρόσβαση 2G και 3G), καθώς και την εξέλιξη του evolved core network για τη διαχείριση της κυκλοφορίας (4G).

3. Μοντέλο BULRIC για σταθερά δίκτυα

Το πρότυπο του παροχέα για το μοντέλο BULRIC για σταθερά δίκτυα πρέπει να γίνεται με βάση τις ίδιες εναλλακτικές λύσεις όπως παρουσιάζονται για το μοντέλο των δικτύων κινητής τηλεφωνίας. Ωστόσο, στην περίπτωση αυτή, δεδομένου ότι στις περισσότερες αγορές υπάρχει επί σειρά ετών ένας σταθερός δημόσιος οργανισμός, ο οποίος συγκέντρωσε ένα υψηλό μερίδιο αγοράς, τότε η μοντελοποίηση θα γίνει μόνο για τον εγκατεστημένο φορέα εκμετάλλευσης χρησιμοποιώντας την ΑΤΗΚ ως υποθετικό παροχέα. Ο υποθετικός παροχέας θα έχει τα ίδια χαρακτηριστικά με την ΑΤΗΚ από πλευράς ζήτησης, την κάλυψη και την τοπολογία του δικτύου.

3.1. Ορισμός των πρόσθετων στοιχείων κόστους (increments)

Κατά την εφαρμογή του LRIC στις υπηρεσίες τερματισμού χονδρικών κλήσεων περιλαμβάνεται μόνο το κόστος, το οποίο θα μπορούσε να αποφευχθεί. Για τις υπόλοιπες υπηρεσίες τα increments υπολογίζονται βάσει της πρόσβασης (access) και της μεταφοράς (conveyance). Βάσει του προαναφερθέντα πρωτοβάθμιου διαχωρισμού, είναι δυνατή η εισαγωγή περαιτέρω επιμερισμού.

Ο Επίτροπος θεωρεί ότι ο ορισμός των increments, με βάση το επίπεδο του δικτύου (access or core) θα επέτρεπε την κατάλληλη διαφοροποίηση του κόστους που αφορά τους συνδρομητές, και εκείνα που σχετίζονται με την κίνηση. Ως εκ τούτου, ο Επίτροπος θα χρησιμοποιήσει τον ακόλουθο ορισμό των increments του μοντέλου BULRIC για σταθερά δίκτυα:

- Τερματισμός κλήσεων
- Access lines
- Conveyance traffic

3.2. Τεχνολογία και υποδομή δικτύου

Πρόσβαση δικτύου σταθερής τηλεφωνίας

Δεδομένου ότι ο υποθετικός παροχέας στο σταθερό δίκτυο θα διαμορφωθεί για να έχει τα ίδια χαρακτηριστικά με την ΑΤΗΚ, ο Επίτροπος θεωρεί ότι οι ακόλουθες τεχνολογίες πρόσβασης έχουν ληφθεί υπόψη:

- ADSL/ADSL2+/VDSL2 deploying vectoring and bonding
- Optical Fibre (GPON)

Το μοντέλο εξετάζει τη μετάβαση από τη μία τεχνολογία στην άλλη, έτσι ώστε οι δύο τεχνολογίες να συνυπάρχουν στο μοντέλο.

Δίκτυο μεταφοράς

Οι τεχνολογίες μεταφοράς από παροχείς σταθερής παρουσιάζονται κατωτέρω:

- Microwave Links
- SDH Fibre Transmission
- Native Ethernet Fibre Transmission
- WDM Fibre Transmission

Μολονότι ο Επίτροπος διαπιστώνει ότι οι τέσσερις τεχνολογίες που χρησιμοποιούνται σε δίκτυα μεταφοράς, οι SDH αντικαταστάθηκαν σε μεγάλο βαθμό από τεχνολογίες. Στο πλαίσιο αυτό και με δεδομένο τον looking-forward προσέγγιση που πρέπει να εφαρμοστεί σε ένα μοντέλο BULRIC, ο Επίτροπος θεωρεί ότι δεν θα ήταν σκόπιμο να εξετασθεί μια τεχνολογία που καθίσταται παρωχημένη.

Ως εκ τούτου, ο Επίτροπος θεωρεί ότι το μοντέλο θα πρέπει να περιλαμβάνει μόνο SDH Fibre Transmission, Native Ethernet Fibre Transmission και WDM Fibre Transmission.

Core Network

Ο βασικός πυρήνας αρχιτεκτονικής δικτύου που χρησιμοποιούνται συνήθως σε σταθερά δίκτυα μπορούν να συνοψιστούν ως εξής:

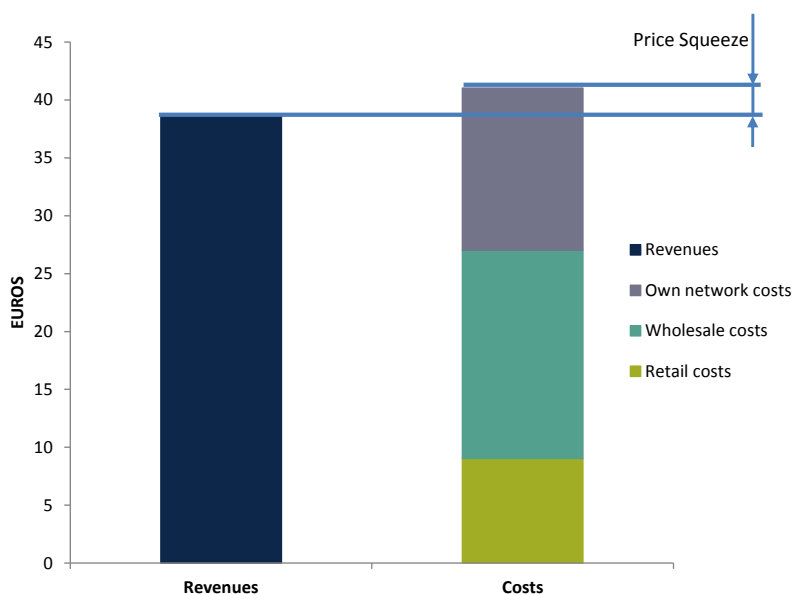
- Legacy TDM Network: Based on switching exchanges (remote, local, secondary, tandem, etc)
- NGN Core Network: Based on an IMS all-IP network

Ο Επίτροπος περιλαμβάνει στο μοντέλο και τις δύο βασικές αρχιτεκτονικές δικτύων TDM και NGN.

4. Μοντέλο συμπίεσης περιθωρίου Κέρδους

Η συμπίεση περιθωρίου κέρδους (επίσης γνωστό ως price squeeze) είναι μια κατάσταση στην οποία μια καθετοποιημένη επιχείρηση με ισχύ στη χονδρική αγορά (upstream), προμηθεύει ανταγωνίστριες επιχειρήσεις σε συναφείς λιανικές αγορές (downstream) και καθορίζει τις τιμές των εισροών και των μεταγενέστερων υπηρεσιών κατά τρόπο που καθιστά μη επικερδείς τις δραστηριότητες των ανταγωνιστών της στην αγορά λιανικής και ως εκ τούτου οι ανταγωνιστές δεν είναι σε θέση να αντιγράψουν τις τιμές λιανικής του φορέα εκμετάλλευσης με ΣΙΑ με αποδοτικό τρόπο.

Το ακόλουθο γράφημα

Πίνακας 4: Το παράδειγμα μιας επιθετικής πολιτικής τιμών

Το μοντέλο συμπίεσης περιθωρίου κέρδους, υπολογίζει το κόστος που συνδέεται με την παροχή των υπηρεσιών που περιλαμβάνονται στα τιμολόγια καθώς και τα αντίστοιχα έσοδα για τις λιανικές προσφορές για τις αγορές σταθερής και κινητής ευρυζωνικής πρόσβασης, σύμφωνα με τη Σύσταση της Επιτροπής σχετικά με «on consistent non-discrimination obligations and costing methodologies to promote competition and enhance broadband investment environment».¹

Η διαδικασία υπολογισμού του μοντέλου PS (Price Squeeze) γίνεται σύμφωνα με την ακόλουθη σχέση:

$$R - (CW + CR + CN + M) \geq 0$$

Όπου (1) R είναι τα έσοδα από τον πελάτη, (2) το CW είναι το χονδρικό κόστος, (3) CR είναι το λιανικό κόστος, (4) CN είναι το κόστος δικτύου, και (5) M είναι το εύλογο περιθώριο κέρδους (που ορίζεται ως ποσοστό του κόστους που μπορεί να μεταβληθεί από το χρήστη στον πίνακα ελέγχου).

Στην παρούσα ενότητα παρουσιάζονται τα κύρια μεθοδολογικά ζητήματα που κρίνονται ως σημαντικά από τον Επίτροπο για την ανάπτυξη του μοντέλου συμπίεσης περιθωρίου κέρδους. Ειδικότερα, τα ακόλουθα βασικά ζητήματα αντιμετωπίζονται στις παραγράφους που ακολουθούν:

- Φορέας αναφοράς
- Επίπεδο συγκέντρωσης
- Προϊόντα
- Πρότυπο κόστους
- Σχετικό λιανικό (downstream) κόστος
- Εύλογο κέρδος
- Χρονική Περίοδος Μοντελοποίησης

¹ Ευρωπαϊκής Επιτροπής C(2013) 2013, 5761

4.1. Υπόχρεος παροχέας

Δεδομένης της σταθερής κατάστασης της αγοράς στην Κύπρο, όπου η κλίμακα των εναλλακτικών παροχέων είναι περιορισμένη, η υιοθέτηση μιας προσέγγισης adjusted EEO θεωρείται ότι είναι η καταλληλότερη. Ο Προσαρμοσμένος Ισοδύναμα αποδοτικός φορέας εκμετάλλευσης (adjusted EEO) αφορά τον αποδοτικό φορέα εκμετάλλευσης με βάση το κόστος όπως του φορέα εκμετάλλευσης με ΣΙΑ, προσαρμοσμένο σε κλίμακα γενικού (εναλλακτικού) παροχέα, για τον οποίο έχει τρέξει ο έλεγχος για συμπίεση περιθωρίου κέρδους. Ο Επίτροπος θεωρεί ως λογικό ποσοστό για τον adjusted EEO το 20 % της αγοράς.

4.2. Επίπεδο συγκέντρωσης

Ο Επίτροπος διεξάγει ανάλυση για κάθε προϊόν ξεχωριστά με βάση τα εμβληματικά προϊόντα που προσφέρει ο φορέας εκμετάλλευσης με ΣΙΑ.

4.3. Προϊόντα

Λόγω του γεγονότος ότι στην Κύπρο τα προσφερόμενα προϊόντα είναι περιορισμένα, ο Επίτροπος, εκτιμά ότι το 100 % των προϊόντων πρέπει να θεωρούνται ως εμβληματικά προϊόντα.

4.4. Πρότυπο κόστους

Ο Επίτροπος εφαρμόζει την προσέγγιση LRIC + που επιτρέπει την ανάκτηση των συνολικών δαπανών με τις οποίες θα επιβαρυνθεί πράγματι. Ωστόσο, όταν δεν είναι διαθέσιμα αυτά τα στοιχεία, τότε θα πρέπει να γίνει χρήση του πλήρως κατανοημένου κόστους (FDC) με βάση στοιχεία από τους λογαριασμούς του υπόχρεου παροχέα.

4.5. Σχετικό λιανικό (downstream) κόστος

Το μοντέλο της συμπίεσης του περιθωρίου τιμών λαμβάνει υπόψη όλα τα επιπρόσθετα έξοδα που πραγματοποιούνται κατά την παροχή των λιανικών προσφορών του οργανισμού ΣΙΑ και θα περιλαμβάνουν τα εξής:

- ▶ Το κόστος του δικτύου. Να αντιπροσωπεύει το κόστος για την ανάπτυξη του δικτύου σε περίπτωση που ένας εναλλακτικός, παροχέας θα ήθελε να κτίσει το δικό του και το οποίο μπορεί να περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:
 - 1) Εξοπλισμό στο σημείο συνεγκατάστασης του εξοπλισμού (διακόπτη ethernet, ports)·
 - 2) Σύστημα μετάδοσης της κίνησης (δίκτυο κόμβους και συνδέσεις), συμπεριλαμβανομένης της διεθνούς χωρητικότητας·
 - 3) Δαπάνες που αφορούν σημεία διασύνδεσης
 - 4) Λειτουργικές δαπάνες και δαπάνες συντήρησης
 - 5) Κόστος κεφαλαίου που αφορά υποδομή δικτύου

Αυτά τα στοιχεία δικτύου πρέπει να έχουν τις κατάλληλες διαστάσεις ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν στη ζήτηση του φορέα εκμετάλλευσης. Τα έξοδα που σχετίζονται με το κεφάλαιο θα υπόκεινται σε αποσβέσεις σύμφωνα με τη χρήσιμη ζωή όπως εξετάζεται στο μοντέλο από τα κάτω προς τα επάνω για σταθερά δίκτυα.

- ▶ Δαπάνες για την κίνηση τερματισμού σε άλλα δίκτυα. Με βάση τα τέλη τερματισμού όπως αυτά ρυθμίζονται από τον Επίτροπο.
- ▶ Κόστος λιανικής. Σύμφωνα με τον BEREC, οι EPA, σε γενικές γραμμές, περιλαμβάνουν τις ακόλουθες κατηγορίες κόστους λιανικής:²
 - 1) Κτήση και διατήρηση των πελατών
 - 2) Μέριμνα πελατών
 - 3) Εμπορική προώθηση και διαφήμιση
 - 4) Τιμολόγηση
 - 5) Μισθοδοσία του Προσωπικού πωλήσεων καθώς και οι σχετικές προμήθειες.
 - 6) Επισφαλείς απαιτήσεις
 - 7) CPE/διανομή των CPE
 - 8) Ανάπτυξη προϊόντων/διαχείρισης
 - 9) Κοινά έξοδα.

Το μοντέλο θα λαμβάνει υπόψη πως το κόστος λιανικής εξαρτάται από τον αριθμό των νέων πελατών και από τον αριθμό των υφιστάμενων πελατών. Νέοι πελάτες (καθαρές προσθήκες) οδηγούν στην απόκτηση νέων συνδρομητών, στις πωλήσεις, στη διανομή και στα έξοδα εγκατάστασης. Τα άλλα λιανικά κόστη θα κατατάσσονται ως current customer driven.

² Ο BEREC καθοδήγηση σχετικά με τη ρυθμιστική λογιστική προσέγγιση για τη δοκιμή οικονομικής αναπαραγωγικότητας, 2014, σ. 20.

- 1) Άλλες δαπάνες (ρύθμιση, η φορητότητα αριθμού κ.λπ.). Εκτός από τις προαναφερθείσα λιανικά (downstream) κόστη, άλλες δαπάνες που θα μπορούσαν να έχουν σημασία, όπως τα έξοδα λόγω ρυθμιστικών υποχρεώσεων ή για τη φορητότητα αριθμού, τα οποία θα πρέπει επίσης να περιληφθούν στο μοντέλο.
- 2) Άλλες κοινές δαπάνες. Δαπάνες διοικητικής λειτουργίας και διαχείρισης, που δεν μπορούν να καταλογιστούν σε μεμονωμένες υπηρεσίες, θα λαμβάνονται υπόψη και θα παρέχονται με βάση τη χρήση equi-proportional mark up (EPMU). Το ποσοστό της διοίκησης και διαχείρισης θα υπολογίζονται ως το ποσοστό του συνολικού κοινού κόστους στις συνολικές πρόσθετες δαπάνες.

Οι πηγές που θα χρησιμοποιηθούν για τη συλλογή των πληροφοριών που απαιτούνται για την ορθή εξέταση των εν λόγω δαπανών, μπορούν να συνοψιστούν ως εξής:

- 1) Προϊόντα χονδρικής για ρυθμιζόμενες τιμές χονδρικής
- 2) Οι πληροφορίες που λαμβάνονται από το φορέα εκμετάλλευσης με ΣΙΑ κατά την διαδικασία συλλογής στοιχείων
- 3) Τα σχετικά με το κόστος δεδομένα που προέρχονται από τη βάση προς την κορυφή ή από την κορυφή προς τη βάση μοντέλα
- 4) Οι στατιστικές που συγκεντρώθηκαν από τον Επίτροπο
- 5) Τιμές αναφοράς για ορισμένες τοπικές παραμέτρους όπου δεν υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία.

4.6. Εύλογο κέρδος

Στο μοντέλο συμπίεσης περιθωρίου κέρδους, ο Επίτροπος εφαρμόζει το σταθμισμένο κόστος κεφαλαίου (WACC) όπως αυτό θεσπίστηκε για το μοντέλο από τα κάτω προς τα επάνω για σταθερά δίκτυα.

4.7. Χρονική Περίοδος Μοντελοποίησης

Για την εκτίμηση της αξίας των δαπανών και των εσόδων στη συμπίεση του περιθωρίου κέρδους, ο Επίτροπος χρησιμοποιεί τη στατική προσέγγιση, επειδή εξασφαλίζει την εύλογη και έγκυρη εκτίμηση. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η επιλογή για τη στατική προσέγγιση δεν συνεπάγεται ότι οι επενδύσεις θα είναι σε οποιαδήποτε μορφή και εφάπαξ κόστος το οποίο θα βαρύνει τις επιχειρήσεις και θα πρέπει να επιστραφούν σε διάστημα ενός μόνο έτους. Αντιθέτως, η κατανομή των επενδύσεων και τις εφάπαξ δαπάνες, όπως οι δαπάνες δικτύου και κόστος αποκτήσεως πελατών περιουσιακά στοιχεία κατανέμονται επί σειρά ετών ή σε ετήσια βάση.

Η στατική προσέγγιση, θεωρεί ότι το κόστος και τα έσοδα των εισροών, όπως στοιχεία ενεργητικού, κόστος αποκτήσεως πελατών, τα τέλη και οι επενδύσεις σε ετήσια βάση (ορισμένου χρόνου) είτε τυγχάνουν απόσβεσης (λογιστική απόσβεση των περιουσιακών στοιχείων), είτε δεν λαμβάνει υπόψη τις αλλαγές στο περιβάλλον (π.χ. τον τρόπο με τον οποίο γίνεται διαχρονικά χρήση της υπηρεσίας λόγω μεταβολών στις συνήθειες των πελατών, τον τρόπο με τον οποίο θα αντιδράσουν στις νέες υπηρεσίες, και τον τρόπο που η οικονομική κρίση μπορεί να επηρεάσει τα έσοδα). Εν προκειμένω, η στατική προσέγγιση είναι συντηρητική, δεδομένου ότι δεν δίνει τη δυνατότητα κερδοσκοπίας όσον αφορά την επιτυχία ή λόγους του ελέγχου των προϊόντων.

5. Μοντέλο για Παρεμφερείς Υπηρεσίες

Ο Επίτροπος σημειώνει ότι υπάρχουν υπηρεσίες που περιλαμβάνονται (ή μπορεί να συμπεριληφθούν) στα υποδείγματα προσφοράς υπηρεσιών (ΥΠΥ), αλλά δεν κρίθηκε σκόπιμο να συμπεριληφθούν στα μοντέλα σταθερής και κινητής BULRIC. Υπηρεσίες που δεν ενσωματώνονται στα κύρια μοντέλα BULRIC είναι εκείνες που πληρούν έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους όρους:

- 1) Υπηρεσίες που δεν κάνουν χρήση εξοπλισμού δικτύων, ιδίως υπηρεσιών που σχετίζονται με παρεπόμενες ή/και παρεμφερείς υπηρεσίες
- 2) Οι υπηρεσίες που χρησιμοποιούν πολύ συγκεκριμένο και περιορισμένο αριθμό πόρων του δικτύου
- 3) Υπηρεσίες που δεν κρίνονται σημαντικές

Με στόχο τον καθορισμό των κατάλληλων χονδρικών τιμών για τις υπηρεσίες αυτές, ο Επίτροπος αναπτύσσει χωριστό και απλούστερο μοντέλο κοστολόγησης που δεν θα συνδέεται με τα μοντέλα BULRIC που περιγράφονται στα πιο πάνω κεφάλαια.